

હી ખાતાએ શાળા લાયબ્રેરી માટે મંજૂર કરેલી.

ગજરાત પ્રાંતની ભૂગોળ

કર્તા
કન્યાલાલ ખાતીલાલ મુનશી.

તથા
ચીમનલાલ ખાતીલાલ મુનશી.

કિંમત ત્રણ આના.

૦૭૫૭૦

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાત કૅપીરાઇટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૧૮૫૭૦ વર્ગિક

પુસ્તકનું નામ ગુજરાત પ્રાચીન લક્ષ્મી

વિષય મી. ૫. ૧૫૧. ૩. ૨૬૬૭-

Specially for Vernacular Schools in the Gujarat province.

**A
GEOGRAPHY OF GUJARAT.**

BY

K. M. Munshi & C. M. Munshi.

THIRTEENTH EDITION.

ગુજરાત પ્રાંતની ભૂગોળ

કર્તા, તથા પ્રસિદ્ધ કર્તા,
કનૈયાલાલ મોતીલાલ મુનશી.

દે. પરબડીની પોળ, રાયપુર—અમદાવાદ,

તથા

ચીમનલાલ મોતીલાલ મુનશી.

દે. અરજનલાલની ખડકી, ખાડીઆ—અમદાવાદ.

(“અમદાવાદ શહેરની ભૂગોળ”ના કર્તા.)

આવૃત્તિ ૧૩ મી.

પ્રત ૩૦૦૦.

*Registered for copy-right under Government of
Indias Act XXV of 1867.*

(ALL RIGHT RESERVED)

AHMEDABAD.

**Printed at the Gnan Mandir Printing Press
Raipur by Shankerrai Amritrai**

1923

Price THREE Annas.

ગુજરાત વિદ્યાલય
અમદાવાદ
ગ્રંથરાત્રી કોમ્પીયુટર સંગ્રહ
૧૦૫૭૦

મુંબાઈ ઇલાકાના કેળવણી ખાતાના મહેરબાન ડિરેક્ટર
સાહેબે પોતાના ઈ. નં. ૧૨૮૫૮ તા. ૨૬ મી
માર્ચ સન ૧૯૦૬ થી આ પુસ્તકને શાળા
લાયબ્રેરી તરિકે મંજૂર કર્યું છે.

ગુજરાત પ્રાંતની ભૂગોળ.

વ્યાખ્યાઓ.

સપાટ જમીનના મોટા ભાગનું નામ મેદાન.

જમીનના સાધારણ મોટા ભાગનું નામ ટેકરી.

ટેકરી કરતાં વધારે મોટા અને ઉંચા જમીનના ભાગનું નામ ડુંગર.

ચારે બાજુએ જમીનથી વીંટળાએલા પાણીના મોટા ભાગનું નામ સરોવર અને એવા નાના ભાગનું નામ તળાવ.

પૃથ્વીની સપાટી ઉપરના ખારા પાણીના મોટા સમૂહનું નામ સમુદ્ર.

પર્વત, ડુંગર કે સરોવરમાંથી જે મીઠા પાણીના પ્રવાહ નીકળી જમીન ઉપર વહેતો જઈને સમુદ્રને કે ખીણ નદીને મળે, તેનું નામ નદી.

જે ઠેકાણેથી નદીના પ્રવાહ નીકળે તેનું નામ નદીનું મૂળ, અને જે ઠેકાણે તે સમુદ્રને મળે તેનું નામ મુખ.

સમુદ્રને મળતા પહેલા ભરતીનું પાણી માંહે આવે એવું જે નદીનું મુખ પહોંચું હોય તેનું નામ ખાડી.

સમુદ્રનો જે સાંકડો શંટો જમીનની અંદર આવેો ગયો હોય તેનું નામ અખાત.

ચારે તરફથી પાણીથી વીંટળાએલા જમીનના ભાગનું નામ ઓટ.

જે ગામ સમુદ્ર કે મોટી નદીને કિનારે હોવાથી ત્યાં વહાણો કે આગબોટો આવતાં હોય અને તેથી વેપાર ચાલતો હોય તે ગામનું નામ બંદર.

જે જમીનનો મોટો ભાગ ત્રણ બાજુએ પાણીથી વીંટળા-
એલો હોય તેનું નામ દ્વીપકલ્પ.

જે ઠેકાણે થોડા ઘણાં ઘરો હોય, અને માણસોની વસ્તી હોય તે ઠેકાણાનું નામ ગામ કે ગામડું.

જે ઠેકાણે ગામડાં કરતાં વધારે ઘરો હોય, અને ઘણાં માણસોની વસ્તી હોય તેનું નામ શહેર.

મરકારની વસુલની સવડ માટે ઠરાવેલા ગામોના જથાતું નામ તાલુકો, તેનાથી નાનો તે મહાલ.

તાલુકાના અમુક જથાતું નામ જિલ્લો.

રાજના તાબાનો મુલક તે સંસ્થાન.

મંસ્થાનોના અમુક જથાતું નામ એજન્સિ.

જિલ્લા અને એજન્સિઓના જથાતું નામ પ્રાંત.

પ્રાંતની સામાન્ય હકીકત.

ગુજરાત નામ પાડવાનું કારણ—એમ ધરાય છે કે ગુજરાત નામ, ગુર્જરા એટલે ગુર્જર રક્ષણ કરેલી પૃથ્વી, એ ઉપરથી પડ્યું હશે. હિંદુસ્થાની કોષમાં ગુર્જર શબ્દનો અર્થ જટ-આહીર લખ્યો છે, તેથી એમ લાગે છે કે, આહીર અથવા તેમના કોઈ ભાગ ગુર્જર નામથી ઓળખાયો હશે. વળી એમ પણ કહેવાય છે કે ગુજરાતમાં મૂળ વસ્તી, બીલ-કોળીની હતી, અને ગરાસીઆ કહે છે, તે પ્રમાણે બીલોમાં ગુહ અને ગુજ, એ નામ હોય છે.

તો તે ઉપરથી કંદાય ગુજર, ગુજરા, અને ગુજરાત, એમ પણ થયાં હોય.

હંદ—ઉત્તરે ખનાસ નદી, પૂર્વે ડુંગરાની હાર, દક્ષિણે અરબી સમુદ્ર અને મહારાષ્ટ્ર, અને પશ્ચિમે ખંભાતનો અખાત તથા કચ્છનું રણ.

જમીન, પાક અને ઋતુ—ગુજરાતમાં આવેલા આણુ પર્વત અને કચ્છના રણની વચ્ચે મોટું મેદાન છે. એ મેદાનમાં કશો પાક થતો નથી તોપણ ખનાસ નદીના ઉત્તર કાંઠા આગળ ઉંટ અને ઘોડા સારા થાય છે. ખનાસ નદી તથા રણની દક્ષિણે અને ખંભાતના અખાતની ઉત્તરે તથા પૂર્વે નદીઓ છે. તેમાં સર્વ પ્રકારનાં અનાજ, કપાસ, તમાકુ, શેરડી અને ફળ વિગેરે થાય છે. આ ભાગમાં તથા કાઠીઆવાડના પશ્ચિમ ભાગમાં કેટલાક ડુંગરા અને પર્વત છે. સમુદ્રને લગતા કેટલાક ભાગમાં બંદરો છે. આમાંનાં કેટલાક બંદરમાં મીઠું પાકે છે. ગુજરાતમાં ટાંક, તડકા અને વરસાદ, દરેક ઋતુમાં જોઈએ તે પ્રમાણે પડે છે. પ્રાંતની બંદરના ભાગ કરતાં દરીઆ કાંઠાના તથા ડુંગરાની નજીકનાં ગામમાં વરસાદ વધારે થાય છે.

વેપારનાં સાધન—ગુજરાતનો વેપાર ચાર રીતે ચાલે છે; ગાડામાં અથવા પોઠ ઉપર, પગ રસ્તે, આગગાડીએ અને વહાણુને રસ્તે, આગગાડી થતા પહેલાં દરીઆ કિનારાથી દૂરના પ્રદેશમાં વેપાર પગ રસ્તે ચાલતો. આગગાડી થવાથી ગાડાં અને પોઠનો વેપાર ઘણો કમી થયો છે. જ્યાં આગગાડી નથી, ત્યાં માલ, ગાડામાં અથવા પોઠ ઉપર લઈ જવામાં આવે છે. આગગાડી થવાથી હાલમાં ઘણો વેપાર આગગાડીને રસ્તે ચાલે છે.

રેલવે સડકો—ગુજરાતમાં આગગાડીની ત્રણ મોટી

સડક છે. એક બોમ્બે બરોડા રેલવે, બીજી રજપુતાના સ્ટેટ રેલવે, અને ત્રીજી ભાવનગર ગોંડલ રેલવે. આ લાંબની સિવાય ડબોઈ-ચાણોદ, આણંદ-ખંભાત, ગોધરા-રતલામ, ગોધરા-બરોડા, સુરત, નંદરબાર, અમદાવાદ-પ્રાંતિજ, સાબર-મતી-ધોળકા અને નડીયાદ-કપડવાંજ. વિગેરે ઘણી શાખા રેલવે ગુજરાતમાં થઈ છે.

રાજ્યવ્યવસ્થા.

ગુજરાતમાં અંગ્રેજ સરકારે પોતાના રાજ્યનો વહીવટ કરવાને નીચે મુજબનાં જુદાં જુદાં ખાતાં સ્થાપેલાં છે:—

મહેસુલી ખાતું—જમીનની મહેસુલ ઉધરાવી તેનો હિસાબ રાખનાર, તે મહેસુલી ખાતું કહેવાય છે. ગામડાની વસુલાત ઉધરાવનાર તલાટી છે. તેમને મદદ કરનાર મુખી (રેવન્યુ પટેલ) છે. તેમના ઉપરી, તાલુકાના મામલતદાર છે તેઓ ન્યાયતું કામ પણ કરે છે, તે વખતે તેઓ મેજિસ્ટ્રેટ કહેવાય છે. તેમના ઉપર આસિસ્ટન્ટ કલેક્ટર અને ડેપુટી કલેક્ટર તપાસ રાખે છે. તેમના ઉપરી, જિલ્લાના કલેક્ટર છે. તે મહેસુલી, પોલિસ, મ્યુનિસિપાલીટી, વૈદક અને જાહેરખાંધકામ, વિગેરે ખાતાં ઉપર દેખરેખ રાખે છે. કલેક્ટરના ઉપરી, ઉત્તર વિભાગના રેવન્યુ કમિશનર છે.

પોલિસ ખાતું—લોકોના જનમાલતું રક્ષણ કરવાને પોલિસ ખાતું છે, તાલુકાના પોલિસના ઉપરી ફોજદાર છે. તેમના ઉપર નજર ઇન્સ્પેક્ટરની છે. એમના ઉપરી, જિલ્લા પોલિસ સુપરિન્ટેન્ડન્ટ છે. મોટા જિલ્લામાં સુપરિન્ટેન્ડન્ટની મદદમાં આસિસ્ટન્ટ સુપરિન્ટેન્ડન્ટ હોય છે. તેમનાં ઉપરી ધલાકાના ઇન્સ્પેક્ટર જનરલ છે.

દિવાની ખાતું—લેણદેણનો નિકાલ કરવાને દિવાની ખાતું છે. તે માટે કેટલાક તાલુકામાં સબોર્ડિનેટ જડજ

તથા કોઇ કોઇ ઠેકાણે સ્મોલકોઝ કોર્ટના જડજ છે. તેમના ઉપરી ડિસ્ટ્રીક્ટ જડજ છે. આ જડજ સેશન્સ ૩ જડજ તરીકે ખુન અને લુટકાટના મોટા ગુન્હા ચુકવે છે. તેમને મદદ કરનાર આસિસ્ટન્ટ જડજ તથા જોઈટ જડજ છે. આ ન્યાયાધિકારીઓ ઇલાકાની હાઇકોર્ટના તાબા નીચે કામ કરે છે.

કેળવણી ખાતું—નિશાળો કેળવણી ખાતાને તાબે છે. નિશાળોની તપાસ રાખવા સાથે નિશાળોમાં ડેપ્યુટિ એજ્યુકેશનલ ઇન્સ્પેક્ટર છે. તેમના ઉપરી ઉત્તર વિભાગના એજ્યુકેશનલ ઇન્સ્પેક્ટર છે.

જાહેર બાંધકામ ખાતું—સરકારી મકાનો, રસ્તા, પૂલ, અને સડકો વિગેરે બાંધવાને તથા તેમને સમરાવવાને જાહેર બાંધકામ ખાતું છે. એ માટે તાલુકામાં ઓવર-સિયર હોય છે. તેમના નિશાળો ઉપરી, એકિઝક્યુટિવ એન્જિનિયર હોય છે. તેમના ઉપરી, પ્રાંતના સુપરિન્ટેન્ડિંગ એન્જિનિયર છે.

વૈદક ખાતું—માંદા લોકોની માવજત કરવાને વૈદક ખાતું છે. તે માટે ઘણાખરા તાલુકામાં સબ આસિસ્ટન્ટ સર્જન હોય છે. તેમના ઉપરી નિશાળો સિવિલ સર્જન છે. તેમના ઉપરી ઇલાકાના સર્જન જનરલ છે.

મ્યુનિસિપાલિટી—ગામના રસ્તા સાથે રખાવવાનું, દિવાળત્તી સળગાવરાવવાનું, લોકોની સુખાકારી સંભાળવાનું અને શરૂઆતની કેળવણી અપાવરાવવાનું વિગેરે કામ મ્યુનિસિપાલિટી કરે છે. ૪૦૦૦ કરતાં વધારે વસ્તીવાળાં ગામમાં મ્યુનિસિપાલિટી હોય છે. થોડાક સરકાર તરફથી નીમાયેલા અને થોડાક લોકો તરફથી ચુંટાયેલા સભાસદો વડે એનો કારભાર ચાલે છે. એ સભાસદો કાઉન્સિલર કહેવાય છે.

લોકલફંડ ખાતું—જમીન ઉપર સરકાર જે ધારે લે છે, તે ઉપર દર રૂપિએ એક આનો વધારે લઘુ, લોકલ ફંડ નામનું એક ફંડ ઉભું કરવામાં આવે છે, તેમાંથી કૂવા, તળાવ, રસ્તા અને કેળવણી પાછળ ખર્ચ કરવામાં આવે છે. લોકલ ફંડનો વહીવટ લોકલ બોર્ડ નામની મંડળી કરે છે.

પોસ્ટ ખાતું—કાગળો, ખેંગીઓ તથા પૈસા એક ગામથી બીજા ગામ પહોંચાડવાનું કામ પોસ્ટ (ટપાલ) ખાતું કરે છે. ત્યાં પૈસા વ્યાજે રાખે છે. દરેક મોટા ગામમાં પોસ્ટ ઓફીસ છે. તેનો વહીવટ પોસ્ટ માસ્ટર કરે છે. તેમના ઉપર ઇન્સ્પેક્ટર દેખરેખ રાખે છે. ઇન્સ્પેક્ટરના ઉપરી, પ્રાંતના પોસ્ટલ સુપરિન્ટેન્ડન્ટ છે.

તાર ખાતું—તાર મોકલવાનું કામ તાર ખાતું કરે છે. એ કામ કરનાર તાર માસ્ટર કહેવાય છે. તાર મોકલવાનું કામ કેટલેક ઠેકાણે ટપાલ ખાતા તરફથી કરવામાં આવે છે.

જંગલ ખાતું—જંગલ ઉપર દેખરેખ રાખનારને જંગલ ખાતું કહે છે. એ કામ ડિપ્યુટી કોંઝર્વેટર કરે છે. તેમના ઉપરી, કોંઝર્વેટર ઓફ ફોરેસ્ટ કહેવાય છે.

સર્વે ખાતું—જમીનની માપણી સર્વે ખાતું કરે છે. એ કામ કરનાર મેજિસ્ટ્રીટર કહેવાય છે. તેમના ઉપરી સર્વે સુપરિન્ટેન્ડન્ટ છે.

આબકારી ખાતું—કેશી ચીજો સરકારની પરવાનગી સિવાય વાવનાર અથવા વેચનાર ઉપર દેખરેખ રાખનાર આબકારી ખાતું છે. એ માટે જિલ્લાવાર આબકારી ઇન્સ્પેક્ટર છે.

કરંટમ્સ ખાતું—દરિયા માર્ગે દેશમાં આવતી ચીજો ઉપર કરંટમ્સ ખાતું નજર રાખે છે. તેને માટે કરંટમ્સ ઓફીસર નીમેલા છે.

મીઠા ખાતું—મીઠાના સંબંધમાં વહીવટ કરનાર મીઠા ખાતું છે. તેને માટે ઇન્સપેક્ટર અને સુપરિટેન્ડન્ટ છે. તેમના ઉપરી, એ ખાતાના જુદા જુદા વિભાગના આસિસ્ટન્ટ કલેક્ટર છે.

શીતળા ખાતું—લોકોને બળીયા કાતરવાનું કામ શીતળા ખાતું કરે છે. બળીયા કાતરનારને વેકસીનેટર કહે છે.

તાલુકદારી સેટલમેન્ટ ઓફિસર—ગુજરાતના તાલુકદારો ઉપર દેખરેખ રાખવાને તાલુકદારી સેટલમેન્ટ ઓફિસર છે.

વિભાગ.

જિલ્લા—અમદાવાદ, ખેડા, પંચમહાલ, ભરૂચ, અને સુરત.

એજંસિઓ—પાલણપુર, મહીકાંડા, રેવાકાંડા, અને સુરત.

સંસ્થાન—ખંભાત.

મોટું રાજ્ય—વડોદરા રાજ્ય.

પ્રાંત રૂપની એજંસિ—કાઠિઆવાડ.

અખાત—ખંભાત.

મુખ્ય નદિઓ.

સરસ્વતી—શીરોધના કુંગરમાંથી નીકળી કચ્છના રણને મળે છે. તે ઉપર સિદ્ધપુર ગામ છે.

સાબરમતી—આરાવલીના કુંગરમાંથી નીકળી ખંભાતના અખાતને મળે છે. તેના ઉપર સાદરા અને અમદાવાદ શહેર છે.

ખનારસ—શીરોધના કુંગરમાંથી નીકળી કચ્છના રણને મળે છે. તે ઉપર ડીસા અને રાધનપુર ગામ છે.

તાપી—સાતપુડા પર્વતમાંથી નીકળી અરબી સમુદ્રને મળે છે. તે ઉપર માંડવી, રાંદેર, અને સુરત શહેર છે.

નર્મદા—સાતપુડા પર્વતમાંથી નીકળી ખંભાતના અખાતને મળે છે. તે ઉપર ચાણોદ કન્યાળી, નાંદોદ, અને ભરૂચ શહેર છે.

મહી—માળવાના હુંગરમાંથી નીકળી ખંભાતના અખાતને મળે છે. તે ઉપર લુણાવાડા અને ખંભાત શહેર છે.

વિંધ્યામિત્રી—રેવાકાંઠાના હુંગરમાંથી નીકળી ઢાદર નદીને મળે છે. તે ઉપર વડોદરા શહેર છે.

અમદાવાદ જિલ્લો.

હૃદ—દક્ષિણે અને પશ્ચિમે કાઠિયાવાડ, ઉત્તરે ગાયકવાડનો મુલક, અને પૂર્વે તથા અગ્નિપ્રુણામાં ખેડા જિલ્લો, ખંભાતનું સંસ્થાન અને ખંભાતી અખાત.

જમીન અને પાક—અમદાવાદ જિલ્લાની જમીન કાળી, રેતાળ અને રાતી છે. તેમાં ઘઉં, જુઆર બાજરી, ડાંગર, જૂદી જૂદી જાતનું કઢોળ, તલ અને કપાસ થાય છે. પરગામથી ખાંડ, તેળના, ધમારતી લાકડાં, ધાતુ અને નાળિયેર વીગેરે અહીં આવે છે. ધોળકા તાલુકાનો દક્ષિણ ભાગ, ધંધુકા તાલુકાનો પૂર્વ ભાગ, અને કાઠિયાવાડનો કેટલોક ભાગ સાલ કહેવાય છે, તેમાં ઘઉં સારા થાય છે.

વસ્તી—આ જિલ્લાની વસ્તી ૮૨૭,૬૧૭ માણસેની છે. તેમાંનો ૧૦ ટકા જેટલો ભાગ મુસલમાનનો અને બાકીનો હિંદુઓનો છે. થોડાક પારસી, અને ખ્રિસ્તી અને ખીજા પણ હિંદુઓમાં વાણીઆ વધારે વગવાળા છે.

ઉદ્યોગ—લોકોનો મુખ્ય ધંધો ખેતી છે. ખેતી કરનાર

ધણા ભાગે કણુખી છે. રજપૂત તાલુકદારો મહેસુલ ઉપર ગુજરાત ચલાવે છે. કોળી લોકો ખેતીવાડી કે મજૂરી કરે છે.

રાજ્ય વહીવટ—જલ્લાનો વહીવટ કલેક્ટર કરે છે. તેમના તાબા નીચે પ્રાંત ઓફિસર તથા ડિસ્ટ્રીક્ટ ડેપુટી કલેક્ટર છે. અહીંના ડિસ્ટ્રીક્ટ જડજની સત્તા ખેડા જિલ્લા ઉપર પણ છે. તેમના તાબામાં બેઝન્ટ જડજ, આસિસ્ટન્ટ જડજ, સ્મોલકોઝ કોર્ટના જડજ અને અમદાવાદ, વિરમગામ, ધોળકા અને ધંધુકાના મ્યુનિસિપલ જડજ છે. અમદાવાદ શહેરને માટે ઈલાયદો સિટિ મેજિસ્ટ્રેટ છે. પોલિસ ખાતા ઉપર દેખરેખ સુપરિન્ટેન્ડેન્ટની છે, તેમના હાથ નીચે આસિસ્ટન્ટ સુપરિન્ટેન્ડેન્ટ અને ઇન્સ્પેક્ટર છે.

તાલુકા—(૧) ઉત્તર દસકોઠ, (૨) દક્ષિણ દસકોઠ, (૩) વિરમગામ, (૪) પ્રાંતિજ, (૫) ધોળકા અને (૬) ધંધુકા.

પેટા મહાલ—(૧) સાણુદ, (૨) મોડાસા, અને (૩) વૈધા.

નદીઓ—સાબરમતી, મેશ્વો, ખારી, રોહર, હાથમતિ, માજુમ, ભાદર, ગોમા, નીલકા અને ઉતાવળી. મીઠું પકવવાની જગ્યા—ખારાધોડા.

(૧) ઉત્તર દસકોઠ તાલુકો.

નદી—સાબરમતી અને ખારી.

મુખ્ય ગામો—અમદાવાદ, ઉવારસદ, નરોડા અને સરખેજ.

અમદાવાદ, ગુજરાતમાં સૌથી મોટું શહેર છે. એ શહેર અહમદશાહ નામના બાદશાહે વસાવેલું હોવાથી અહમદનગર આપાદ એવા બે શબ્દો મળીને પ્રથમ અહમદાબાદ કહેવાયું અને હવે અમદાવાદ કહેવાય છે, એ સાબરમતી

નદીના કિનારે છે. શહેરમાં જુમા મસીદ, બદ્ર, દાદાહરિની વાવ, માતરભવાનીની વાવ, કાંકરીઉં તળાવ, શાહઆલમનો રોજો અને કેટલાંક કારખાનાં જોવા લાયક છે. સાબરમતીના દુધેશ્વરના આરે વોટર વર્કસ છે. ત્યાં ભોંયમાં દાટેલા નળવડે લોકોને મીઠું પાણી પુરું પાડવામાં આવે છે. શહેરની પાસે કાંપ છે. ત્યાં લશ્કર રહે છે* સરખેજનો રોજો જોવા લાયક છે.

રેલવે સ્ટેશન—અમદાવાદ, સાબરમતી, એલીસ-શ્રીજ, આંબલીરોડ, ખોરજ, અસારવા, પળવો, નરેડા, વલાદ, સરખેજ અને મોરૈયા.

(૨) દક્ષિણ દસકોઈ તાલુકો.

નદી—સાબરમતી, મેશ્વો, અને ખારી.

મુખ્ય ગામો—વટવા, કુહા, ખારેજ, જેતલપુર, કાસીંદ્રા, હીરાપુર અને વીસલપુર.

વટવા તથા પીરાણામાં જોવા લાયક રોજ છે. કાસીંદ્રા અને હીરાપુરનો ગોળ વખણાય છે.

રેલવે સ્ટેશન—ખારેજી અને વિંઝાલ.

(૩) વિરમગામ તાલુકો.

તળાવો—ગંગાસર અને મુનસર.

ગંગાસર તળાવ સિદ્ધરાજ જયશંકે અને મુનસર તળાવ તેમની મા મિનજદેવીએ બંધાવ્યું કહેવાય છે.

મુખ્ય ગામો—વિરમગામ, પાટડી, માંડળ, દુત્રોજ, એંગણ, ગોરૈયા, રામપુરા અને સીતાપુર.

* અમદાવાદ શહેરની વધુ વિગત માટે અમારી બનાવેલી “ અમદાવાદ શહેરની ભૂગોળ ” જોવી. કિંમત ત્રણ આના.

વિરમગામની આગળ પાછળ કિલ્લો છે. પાટડી કસ્ટો
નગીરદારના તાબામાં છે, તે દેસાઇ કહેવાય છે. એ જાતે
કણુખી છે. ખારાઘોડામાં મીઠું પાકે છે એ મીઠું વરાગડું
કહેવાય છે.

રેલવે સ્ટેશન—વિરમગામ, પાટડી, અને ખારાઘોડા.

(૪) પ્રાંતિજ તાલુકો.

નદી—સાબરમતી, હાથમતી, વાત્રક, મેશ્વો,
અને ખારી.

હાથમતીની નજીકમાં ઘણા મેલ લાંબો ઉડો અને
બહોળો બોખ નામનો ખાડો છે, તે એકવાર હાથમતી
નદીનું તળીયું હતું એમ માનવામાં આવે છે.

મુખ્ય ગામો—પ્રાંતિજ, ઓરાણુ, ગાખડ, ધનસુરા,
ચોધલા, અને દહેમાઇ.

પ્રાંતિજથી સાચુ અને પથરા પરદેશ ખાતે ચડે છે.

(૫) ધોળકા તાલુકો.

તળાવ—મલાવ, ખાન અને નળ.

મલાવ તળાવ સિદ્ધરાજની મા મિનળદેવીએ બંધાવ્યું
છે. ખાન તળાવના પૂર્વ દિનારા ઉપર ચુનાગચીની બાંધેલી
ખાનમસીદ છે. ખાન તળાવના કાંઠાનો ભાગ નળકો કહે-
વાય છે. તેમાં ડાંગરનો પાક ઘણો થાય છે.

મુખ્ય ગામો—ધોળકા, બાવળા, ચલોડા, ગાંગડ,
બદરખા અને સરોડા.

ધોળકા ગુજરાતમાં જુનાં શહેરમાંનું એક શહેર છે.
પાંડવો ભટકતા, સારે વિરાટપુરી નામની નગરી અહીં હતી.
અહીં આંબલીનાં ઝાડ બહુ છે અને નીચાણુને લીધે તળાવ
બરેલાં રહે છે. તેથી હવા પાણી નહારાં રહે છે.

જાત્રાની જગ્યા—ઘોડા, ત્યાં સાબરમતી અને વાત્રક

નદીઓ એકઠી થાય છે, અને દરેક વર્ષે કાર્તિકી પૂનમે મોટા મેળો ભરાય છે.

રેલવે સ્ટેશન—ધોળકા અને બાવળા.

(૬) ધંધુકા તાલુકો.

નદીઓ—સાદર, ગામા, નીલકા, અને ઉતાવળી.

મુખ્ય ગામો—ધંધુકા, ધોલેરા, રાણપુર અને ગાંકું.

આ તાલુકાનો ધણો ભાગ તાલુકદારોના તાબામાં છે. તેમાં મુખ્ય ગાંકું દરબાર છે. ધોલેરાનું ખંદર છે. ત્યાં ધણું જિંયા મકાન છે. આ તાલુકામાં નીલકા નદી ઉપર ભીમનાથ નામના મહાદેવનું દેવાલય છે. ત્યાં આવળ વદ અમાસને દિવસે મેળો ભરાય છે.

રેલવે સ્ટેશન—રાણપુર.

(૧) સાણુંદ મહાલ.

નદી—સાબરમતી, અને રોહર.

મુખ્ય ગામો—સાણુંદ, અને ગોધાવી. આ મહાલ ઉત્તર દસકોઠ તાલુકાને તાબે છે.

રેલવે સ્ટેશન—સાણુંદ.

(૨) મોહાસા મહાલ.

નદી—માણુમ.

મુખ્ય ગામ—મોહાસા. ત્યાં મજાનુત કિલ્લો છે. આ મહાલ પ્રાંતિજ તાલુકાને તાબે છે.

(૩) ઘોઘા મહાલ.

મુખ્ય ગામો—ઘોઘા. એ ખંદર છે. ત્યાં દીવાદાંડી છે. ગામની આસપાસ કોટ છે. તેમાં મોટા અને સુંદર ઘર તથા ધણા જુના કુવા છે. ઉનાળામાં અહીંની હવા ધણી સારી હોય છે. આ મહાલ ધંધુકા તાલુકાને તાબે છે.

ખેડા જિલ્લો.

હદ—ઉત્તરે અમદાવાદ જિલ્લો, પૂર્વે અને દક્ષિણે મહી નદી, અને પશ્ચિમે ખંભાત સંસ્થાન.

જમીન અને પાક—ગુજરાત પ્રાંતમાં ખેડા જિલ્લો સૌથી વધારે ફળદ્રુપ છે, ત્યાંની જમીન ઘણા ભાગે કાળી અને ગોરાટ છે. મધ્યમાં ચરોતર અથવા સારી જમીન છે. તેમાં ખેતી સારી થાય છે. મુખ્ય અનાજ બાજરી, ડાંગર, જુવાર, તુવેર, કોદરા, અને ઘઉં થાય છે. નડીઆદ, આણંદ અને બેરસદ તાલુકામાં તમાકુ ખાસ થાય છે. પરગામથી અહીં ધાતુ, ખાંડ અને ઇમારતી લાકડું આવે છે.

વસ્તી—આ જિલ્લાની વસ્તી ૬૮૧,૭૨૦ માણસની છે.

ઉદ્યોગ—લોકોનો મુખ્ય ધંધો ખેતીનો છે. ખેડુતોમાં મુખ્ય ભાગે લેડઆ પાટીદાર છે. કાળી તથા મુસલમાનો પણ ખેતી કરે છે. વહોરાઓ વેપાર કરે છે.

રાજ્યવહીવટ—જિલ્લાનો વહીવટ કલેક્ટર કરે છે. તેમના હાથ નીચે આસિસ્ટન્ટ તથા ડેપુટી કલેક્ટર છે. દિવાની કામને માટે આ જિલ્લો અમદાવાદની ડિસ્ટ્રિક્ટ કોર્ટની હકુમત નીચે છે. ઉમરેઠ, કપડવંજ, બેરસદ, ખેડા, અને નડીઆદમાં સેઓર્ડિનેટ જડજની કોર્ટ છે.

તાલુકા—(૧) મહેમદાવાદ, (૨) માતર, (૩) નડીઆદ, (૪) આણંદ, (૫) બેરસદ, (૬) ઠાસરા, અને (૭) કપડવંજ.

નદીઓ—મહોર, વાતક, મહી, શેઠી, ખારી, અને મેશ્વો.

જાત્રાનાં ઠેકાણાં—વડતાલ, અને ડાકોર.

(૧) મહેમદાવાદ તાલુકો.

નદીઓ--ખારી, વાત્રક, મેશ્વો અને શેઠી.

મુખ્ય ગામો--મહેમદાવાદ, ખેડા, સિહુન, મહીજ, સરસવણી, કનીજ અને રૂઢણ.

રેલવે સ્ટેશન--મહેમદાવાદ.

મહેમદાવાદ ગામ મહમદ બેગડા નામના બાદશાહે સ્થાપેલું છે. આ વાત્રક નદીને કાંઠે છે. ખેડા એ જિલ્લાનું મુખ્ય શહેર છે. મહેમદાવાદથી ખેડે જવાની પાકી સડક છે. રસ્તામાં મહમદ બેગડાએ બંધાવેલો ભમરીઓ કૂવો છે. એ કૂવાની અંદર આઠ ઝોરડા છે. ખેડા શહેર અગાઉ ચક્રવર્તી નગરીના નામે પ્રખ્યાત હતું અને વલ્લભી નગરી જીતનાર શિલાદિત્ય રાજાનો જન્મ અહીં થયો હતો.

(૨) માતર તાલુકો.

નદી--વાત્રક.

મુખ્ય ગામો--માતર, રૂઢ, લિંબાસી અને ત્રાજ.

(૩) નડીઆદ તાલુકો.

નદી--શેઠી, મહેાર, અને લુણી.

મુખ્ય ગામો--નડીઆદ, મકીધા, વડતાલ, અલી-ણા, ચુણેલ, મોહલેલ, ઉત્તરસંડા, ચકલાસી, નરસંડા, અને ડલાણ.

નડીઆદમાં અગાઉ ચારે બાજુએ કોટ હતો અને તેની આસપાસ ખાધ હતી. અહીંથી પરગામ ખાતે તમાકુ બહુ જાય છે. અહીંની છોકણી વખણાય છે. વડતાલમાં સ્વામિનારાયણનું મંદિર છે ત્યાં મેળો ભરાય છે.

રેલવે સ્ટેશન--નડીઆદ, મહુધા, અને ઉત્તરસંડા.

(૪) આણંદ તાલુકો.

નદી--મહી.

મુખ્ય ગામો--આણંદ, ઉમરેઠ, વાસદ, નાપાડ,

કરમસદ, ઓડ, સારસા, ઘોરીઆવી, સામરખા, અને ચિથોદ્રા.

રેલવે સ્ટેશન—આણંદ. એ મોટું રેલવે સ્ટેશન છે. અહીંથી રેલવેની બે શાખાઓ છે. એક ગોધરાની અને બીજી ખંભાતની. મુખ્ય સડક બી. બી. એન્ડ સી. આઇ. રેલવેની છે. બીજા સ્ટેશનોમાં ઘોરીઆવી, વાસદ, ઉમરેઠ અને ભાલેજ છે.

(૫) ઘોરસદ તાલુકો.

મુખ્ય ગામો—ઘોરસદ, આંકલાવ, લેટાસી, વીરસદ, અલારસા, અને પીપળાવ.

(૬) ઠાસરા તાલુકો.

નદી—મહી અને શેલી.

મુખ્ય ગામો—ઠાસરા, ડાકોર, જનોડ, પડાળ, અને કાલસર.

ડાકોરમાં ગોમતી તળાવ તથા રણછોડજીનું મોટું મંદિર છે. ત્યાં કાર્તિક તથા આસો માસની પૂનમે ધણા હિંદુ યાત્રાળુઓ દર્શન કરવા જાય છે.

રેલવે સ્ટેશન—ડાકોર, ઠાસરા, હંગાડી અને સેવાલીઆ.

(૭) કપડવંજ તાલુકો.

નદી—મોહોર, વાગક, અને વરાસી.

મુખ્ય ગામો—કપડવંજ, આંત્રોલી, કંઠલાલ, છીપડી, તોરણા, અને લસુદ્રા.

કપડવંજમાં વહોરાઓની વસ્તી વધારે છે. તેઓ પૈસાદાર છે. અહીં કાચ અને સાણુ ખતે છે, અને નજીકમાં પથરા નીકળે છે. લસુદ્રામાં કિના અને ટાઢા પાણીના કુંડ છે.

રેલવે સ્ટેશન—કપડવંજ.

પંચમહાલ જિલ્લો.

નામ પાડવાનું કારણ—આ જિલ્લામાં પહેલાં ગોધરા, ઝાલોદ, દાહોદ, કાલોલ, અને હાલોલ એ પ્રમાણે પાંચ તાલુકા હતા તેથી જિલ્લાનું નામ પંચમહાલ પડ્યું છે.

હૃદ—ઉત્તરે અને પૂર્વે રેવાકાંઠા એજન્સી, દક્ષિણે ગાયકવાડનો મૂલક, અને પશ્ચિમે ગાયકવાડનો મૂલક તથા મહી નદી.

જમીન અને પાક—પંચમહાલ જિલ્લો જંગલવાળો છે. સાંની જમીન ગોરાહુ છે. પશ્ચિમ તરફનો ભાગ સપાટ છે. અને ઉત્તરે ટેકરા છે. આ જિલ્લામાં મકાઈ બહુ થાય છે, અને લોકો ઘણા ભાગે એ ખાય છે. એ સિવાય બાજરી, ડાંગર, બાવટો, કોદંરા, ઘઉં, ચણા, તલ, તુવેર, દિવેલી, મહુડાં અને ઇમારતી લાકડું થાય છે. પરગામથી અહીં તમાકુ અને મીઠું આવે છે. આ જિલ્લામાં સાપ બહુ નીકળે છે. મુખ્ય વસ્તી બીલ અને કોળીની છે. નાયકડાની એક જંગલી જાત છે. તેનું જોર પશ્ચિમ મહાલના દક્ષિણ તથા પૂર્વ તરફના જંગલવાળા ભાગમાં છે.

વસ્તી—આ જિલ્લાની વસ્તી ૨૨૨,૬૬૩ માણસની છે.

ઉદ્યોગ—લોકોનો મુખ્ય ધંધો ખેતીનો છે. વેપાર, વાણીઆ અને વહોરાઓના હાથમાં છે.

રાજ્યવહીવટ—આ જિલ્લો કલેક્ટરને તાબે છે. કલેક્ટરના હાથ નીચે આસિસ્ટન્ટ અને ડેપુટી કલેક્ટર છે. દિવાન કામના સંબંધમાં હકુમત અમદાવાદની ડિસ્ટ્રિક્ટ કોર્ટની છે. ગોધરા અને દાહોદમાં સેપોરેટ જજની કોર્ટ છે. ફાજદારી કામમાં હકુમત બરચની સેશન્સ કોર્ટની છે.

પોલિસ ખાતાના ઉપરી સુપરિન્ટેન્ડન્ટ છે. તેમના હાથ નીચે ઇન્સ્પેક્ટર છે. જંગલ ખાતુ ડેપુટી ફોરેસ્ટરના તાબામાં છે. તેમના હાથ નીચે એક મદદનીશ છે.

તાલુકા—(૧)ગોધરા,(૨) દાહોદ અને (૩)હાલોલ.

મહાલ—(૧) ઝાલોદ, અને હાલોલ.

નદી—મહી.

પર્વત—પાવાગઢ.

(૧) ગોધરા તાલુકો.

મુખ્ય ગામ ગોધરા અને શહેરો.

ગોધરા, એ પંચમહાલ જિલ્લાનું મુખ્ય શહેર છે. 'ગો-દ્રહાક' એટલે 'ગાયનું તળાવ' એવા નામ ઉપરથી ગોધરા નામ પડ્યું છે, એમ કહેવાય છે. ગોધરામાં વિશેષ વસ્તી મુસલમાન ધાંચીની છે. દુવામાં ઉંના પાણીના કુંડ છે.

રેલવે સ્ટેશન—ગોધરા અને દુવા.

(૨) દાહોદ તાલુકો.

નદી—દધીમતી.

મુખ્ય ગામો—દાહોદ, ગરબાડા, ગાંગરડી અને જોસાવાડા.

દોહદનો અપભ્રંશ દાહોદ છે, દાહોદ આગળ ગુજરાત અને માળવા, એ બે પ્રાંતની હદ આવેલી હોવાથી એ ગામનું નામ એવું પડ્યું છે. એમ કહેવાય છે કે અસલના વખતમાં દધીચી નામના ઋષિ અહિં થઈ ગયા. તેમના માનમાં દધીમતી નામની નદી હતી. ત્યાં દુધેશ્વર મહાદેવનું દેવાલય હતું, અને શહેરને દધીપુર કહેતા. હાલમાં દધીમતી નદી નાના આકારમાં વહે છે. તેના આસપાસના ઘાટ ઉપરથી તે જુના વખતની હોય એમ લાગે છે. તેને કાંઠે દુધેશ્વર મહાદેવના દેવાલયનું ખડેર છે. દાહોદમાં કિલ્લો છે. એ સુલતાન અહમદશાહનો બનાવેલો છે. ત્યાં હાલ

મામલતદારની દ્વેરી બેસે છે. ઔરંગઝેબ બાદશાહનો જન્મ અહીં થયો હતો.

રેલ્વે સ્ટેશન—દાહોદ, જેકોટ, અને અનાસ.

(૩) કાલોલ તાલુકો.

મુખ્ય ગામો—કાલોલ અને વેજલપુર.

રેલ્વે સ્ટેશન—દેરોલ અને ખરસાલીઆ.

(૧) ઝાલોદ મહાલ.

મુખ્ય ગામો—ઝાલોદ, અને લીમડી.

ખડેર—ચાંપાનેર.

આ મહાલ દાહોદ તાલુકાના તાખામાં છે.

(૨) હાલોલ મહાલ.

મુખ્ય ગામો—હાલોલ અને કંજરી.

આ મહાલ કાલોલ તાલુકાને તાબે છે. હાલોલ આગળ અગાઉ ચાંપાનેર નામનું મોટું શહેર હતું. હાલ તેનાં ખડેર છે. વનરાજ ચાવડાના વખતમાં ચાંપા નામના વાણીઆએ એ શહેર વસાવ્યું. તેની નજીક એક સારો બાગ હાલુર નામના એક ગુજરાતી સુથારે બનાવ્યો. તે જગા હાલોલના નામથી ઓળખાય છે.

પર્વત—પાવાગઢ. તે જમીનથી ૨૫૦૦ ફીટ ઉંચો છે. ત્યાં કાળકા માતાનું મંદિર છે.

રેલ્વે સ્ટેશન—ચાંપાનેર રોડ.

ભરૂચ જિલ્લો.

હદ—ઉત્તરે મહી નદી, પૂર્વે ગાયકવાડનો મુલક, દક્ષિણે કીમ નદી અને પશ્ચિમમાં ખંભાતનો અખાત.

જમીન અને પાક—આ જિલ્લાની દક્ષિણ તરફના ભાગમાં મેરની અધાર વધારે થતી હોવાથી તે ભાગની જમીન, મેરપાણીને નામે ઓળખાય છે. નર્મદા નદીની નજીકના ભાગમાં કાંપ બહુ હોવાથી તે જમીન ભાઠાના નામે ઓળખાય છે. તેમાં તમાકુ થાય છે. એ પ્રમાણે ગોરાહુ જમીન છે. કાળી જમીનમાં એક કાનમની છે. તેમાં કપાસ વધારે થાય છે. ખીજી જમીન ખારાને નામે ઓળખાય છે. તેમાં થોડાક ઘઉં થાય છે. બધી જમીનમાં મળી મુખ્ય પાક કપાસ, જીવાર, તલ, તુવેર, ઘઉં, ડાંગર, બાજરી, કઠોળ અને તમાકુ છે. પરગામથી સોપારી, કેળાં, વાંસ, બોહું, દોરડાં નાળિયેર અને પત્થર આવે છે.

વસ્તી—ભરૂચ જિલ્લામાં ૩૯૬,૧૦૧ માણસો વસે છે.

ઉદ્યોગ—લોકોનો મુખ્ય ધંધો ખેતી છે. ખેડુતો પાટીદાર છે. એ ઉપરાંત ગરાસીઆ, કાઠીઆ અને કોળી પણ ખેતી કરે છે. મુસલમાન ખેડુતોમાં વહોરા છે, એ સિવાય બીજા અને તલાવાયાની જાત છે, તે મજૂરી કરે છે. વેપારી વર્ગમાં મુખ્ય વાણીઆ અને પારસી છે.

રાજ્યવહીવટ—આ જિલ્લાના ઉપરી કલેક્ટર છે. તેમને તાબે વિભાગી અમલદારો છે. આ જિલ્લાને માટે સેશન્સ અને ડીસ્ટ્રીક્ટ જજ છે. તેમની મદદમાં દરેક તાલુકામાં અકેક સબોર્ડિનેટ જજ છે. પોલિસ ખાતુ સુપરિન્ટેન્ડન્ટના તાબામાં છે. તેમના હાથ નીચે ઇન્સ્પેક્ટર છે.

તાલુકા—(૧) ભરૂચ (૨) વાગરા (૩) અમ્રોહ (૪) જંબુસર અને (૫) અંકલેશ્વર.

મહાલ—હાંસોટ.

નદીઓ—નર્મદા, ઢાઢર, કીમ અને મહી.

ખેટ—નર્મદા નદીમાં ધંતુરીઆ અને કાસવા એ બે ખેટ છે. તેમ ધંતુરીઆમાં વસ્તી છે.

(૧) ભરૂચ તાલુકો.

નદી—નર્મદા.

મુખ્ય ગામો—ભરૂચ, શુકલતીર્થ, ઝાડેશ્વર, અ-
મલેશ્વર, ચમારગામ અને પાલેજ.

ભરૂચ, એ નર્મદા નદીને કાંઠે છે. એમ કહેવાય છે કે
એ નદી રૂઢ અગર મહાદેવમાંથી નીકળી તેથી તેને રૂઢ-
દેવી કે શંકરી પણ કહે છે. ભરૂચ શહેરની લંબાઈ વધારે
અને પહોળાઈ થોડી છે, તેથી તેનો આકાર જમના જેવો
છે. એમ કહેવાય છે કે એ શહેર બ્રહ્મ ઋષિએ સ્થાપ્યું
તેથી તેનું ખરૂં નામ બ્રહ્મપુર છે. અહીંથી ગુજરાતમાં ૩
ધણું જાય છે. અહીં ૩ કાંતવાની તથા વણુવાની કેટલીક
મિલો છે. આ શહેરમાં અગાઉ કોટ હતો. શહેરમાં કલેક્ટર-
ની કચેરી, દિવાની કોર્ટ, વલંદાની હવેલી, જેલ, સિવિલ
હોસ્પિટલ, મ્યુનિસિપલ ઓફિસ, લાયબ્રેરી અને ઈંગ્રેજી
તથા ગુજરાતી નિશાળો છે. એ સિવાય બ્રહ્મઋષિની વાડી,
બેગમવાડી, કીશોર બાગ, મોહન બાગ, લેલી ગાર્ડન, મુસા-
ફરી બંગલો, કતોપર બજાર અને કસ્ટમ્સ હાઉસ જેવા
લાયક છે. શુકલતીર્થ એ નર્મદા નદીને કાંઠે હિંદુઓનું
પવિત્ર ગણાતું ગામ છે, ત્યાં મોટો મેળો ભરાય છે. એની
નજીકમાં નદીને સામે કાંઠે પ્રખ્યાત કપીરવડ છે. એ વડ
એટલો મોટો છે કે તેની નીચે ૭૦૦૦ માણસ સમાઈ શકે
છે. નર્મદા નદીના ઉત્તર કિનારે બાઢજૂત નામે ગામ છે. ત્યાં
બાદેશ્વર મહાદેવનો મેળો દર વર્ષે બાદરવા માસમાં ભરાય છે.

રેલ્વે સ્ટેશન—ભરૂચ, ચમારગામ અને પાલેજ.

(૨) વાગરા તાલુકો.

ખાડી - લુખી.

મુખ્ય ગામો—વાગરા, રહેજખારા, ગંધાર, વિ-
લાયત, લખીગામ, લુહાર.

લખીગામ અને લુહાર, હિંદુઓનાં જાત્રાનાં ધામ છે.
ગંધારમાં જૈન સોડોનું જીનું દેહરં જેવા જેવું છે.

(૩) આમોદ તાલુકો.

નદી—ઢાઢર.

ખાડીઓ—આછોદ, ગોપાળ, અને રૂપારેલ.

મુખ્ય ગામો—આમોદ, કેરવાડા, સરભોણ અને
ધખર.

આમોદ તથા કેરવાડામાં ઠાકોર રહે છે. આમોદમાં ચાપાં
અને અચ્છા સારાં બને છે.

(૪) જંબુસર તાલુકો.

નદી—મહી, ઢાઢર.

મુખ્ય ગામો—જંબુસર, ટંકારીઆ, દેગામ, ગજે-
રા, ઠાવી, વેડચ, અને સારોદ.

જંબુસરમાં મજબુત દિલ્લો છે. ટંકારીઆ ખંદર છે.

(૫) અંકલેશ્વર તાલુકો.

નદી—કામ અને ઉમરાવતી.

ખાડી—વંઠ.

મુખ્ય ગામો—અંકલેશ્વર, માંડવા, ઇલાવ, કતપુર
અને સીસોદરા.

અંકલેશ્વર અને ભરૂચની વચ્ચે નર્મદા નદીનો મોટો પૂલ
છે. તેના જેવો મોટો પૂલ આખા ગુજરાતમાં નથી. અંક-
લેશ્વરનો મુખ્ય વેપાર રૂનો છે.

ફેલવે સ્ટેશન—અંકલેશ્વર.

(૧) હાંસોટ મહાત્ત.

મુખ્ય ગામ-હાંસોટ.

આ મહાલ અંકલેશ્વર તાલુકાના તાબામાં છે.

સુરત જિલ્લો.

હિંદુ—ઉત્તરે કીમ નદી, પૂર્વે ગાયકવાડનો મૂલક, દક્ષિણે દમણગંગા નદી અને પશ્ચિમે અરબી સમુદ્ર.

જમીન, પાક અને ઝડતુ—આ જિલ્લાની જમીન કાળી અને ગોરકું છે. મુખ્ય પેદાશ જુઆર, કપાસ અને ડાંગર છે. દક્ષિણ ભાગમાં નાગલી અને કોદરા થાય છે. ધણા ભાગમાં શેરડી થાય છે. પરગામથી આ જિલ્લામાં સુતર અને રેશમ આવે છે. અહીંથી બહારગામ ખાતે ધમારતી લાકડાં બહુ જાય છે. પારડી અને માંડવીની હવા ખરાબ ગણાય છે.

વસ્તી—આ જિલ્લામાં ૬૫૩,૫૦૨ માણસો વસે છે. વસ્તીમાં મુસલમાનો ૮૧૧ ટકા જેટલા છે. સુરત શહેર અને વલસાડ ગામમાં પારસીઓની વસ્તી વધારે છે.

ઉદ્યોગ—લોકોનો મુખ્ય ધંધો ખેતી છે. ખેતી કરનાર વર્ગમાં મુખ્ય અનાવલા ધાતુ, કણ્ઠી અને કોળી છે. સુરતના ખેડૂતોમાં રજપૂતો, વહોરા અને થોડાક પારસીઓ પણ જણાય છે. હિંદુ વર્ગમાં ત્રીજો ભાગ કાળી પરજનો છે. તેમનો એક ભાગ હુમજાના વામથી ઝોળખાય છે. કારીગરોમાં મુખ્ય ધાંચી, ગોલ, ખત્રી અને કુંભાર છે. વેપારીઓમાં મુખ્ય વાણીયા છે.

રાજ્યવહીવટ—જિલ્લાના ઉપરી કલેક્ટર છે. સુરત શહેરને માટે એક ધલાયદો સિટિ મેજિસ્ટ્રેટ છે. બા જિલ્લા-માં સેશન્સ અને ડિસ્ટ્રિક્ટ જડજ છે. તેમની મદદમાં સ્પેશિયલ કોર્ટ કાર્ટના જડજ અને ઓરપાડ, સુરત તથા વલસાડના સબોર્ડિનેટ જડજ છે. પોલિસખાતુ સુપરિન્ટેન્ડન્ટને તાબે છે. જંગલનો વહીવટ ડેપુટી કોમિશનર કરે છે.

તાલુકા—(૧) ચોર્યાશી, (૨) ઓરપાડ, (૩) માંડવી, (૪) બારડોલી, (૫) જલાલપુર, (૬) વલસાડ, (૭) ચીખલી અને (૮) પારડી.

મહાલ—વાલોડ.

નદી—તાપી, મીઠાળા, દમણગંગા, અંબીકા, પૂર્ણા અને કીમ.

જમીના ઠેકાણાં—બહુધાન, અને કુતેશ્વર. તથા ઉદવાડા (પારસીઓનું).

હવા ખાવાનાં ઠેકાણાં—તિથલ અને કુમસ.

મીઠું પકવવાની જગ્યા—ધરાસણા.

(૧) ચોર્યાશી તાલુકો.

નદી—તાપી.

મુખ્ય ગામો—સુરત, રાંદેર, કતારગામ ભાઠા, કુંભારીઆ અને ઉમરા.

સુરત શહેર તાપી નદીને કાંઠે છે. તેને માટે દંતકથા એવી છે કે તે ૧૫ મા સૈકાની આખરમાં સ્થપાયું. ગોપી નામનો એક હિંદુ ત્યાં આવી રહ્યો. તે પોતાની સાથે બીજા વેપારીઓને રહેવા લાવ્યો, તેની સ્ત્રીનું નામ સુરતા હતું, અને તે ઉપરથી શહેરનું નામ સુરત પડ્યું. સુરત, એ બંદર કહેવાય છે. રોજનથી શહેરમાં પેસતાં યોડેક છેટે એક બાજુ ઉપર ટાવર નામે જાળખાતું મોટું ધડીઆળ અને બીજા બાજુ ઉપર પારખ ડીસ્પેન્સરી છે. સુરતમાં ૩ કાં-

તવાના સંચા છે, કીનખાપ વણાય છે અને ટાગળ અને છે. અહીંથી તૈયાર થયેલો રેશમી, સુતરાઉ અને ગર્ભસુતરાઉ માલ પરદેશ ખાતે જાય છે. અહીંની અરશી વખણાય છે. આ શહેરમાં પારેખ હુન્નરશાળા છે. ત્યાં લાકડાનું કોતરકામ સાફ થાય છે. એ સિવાય શહેરની અંદર હાધ-સ્કૂલ અને મિશનસ્કૂલ વિગેરે ઇંગ્લેજ તથા કેટલીક ગુજરાતી નિશાળો કન્યાશાળાઓ, સિવિલ હોસ્પિટલ, મ્યુનિસિપલહોલ, ક્લિફ્ટો, ગોપીતળાવ, રાણીનો બાગ, જુમામસ્જીદ, વહોરવાડની મસ્જીદ, દરિયા મહેલ, નવાબની વાડી અને શહેરની બહાર મીનાસની વાડી, તથા અશ્વનીકુમાર જોવાલાયક છે. રાંદેરથી પરદેશ ખાતે ૩ જાય છે. એ કર્ણો ધણા જુના વખતનો છે.

રેલવે સ્ટેશન—મુરત.

(૨) ઓરપાડ તાલુકો.

નદીઓ—તાપી અને કીમ.

મુખ્ય ગામો—ઓરપાડ, કુડસદ, ભગવાદાંડી, અડાજણ, મુહાલી, અમરોલી, કોંસાડ અને વરાછા.

રેલવે સ્ટેશન—અમરોલી, સાયણ, અને કીમ.

(૩) માંડવી તાલુકો.

નદીઓ—તાપી, અને ત્રેહ.

મુખ્ય ગામો—માંડવી, બહુધાન, ઘરોલી, અને તડકેશ્વર.

માંડવીની હવા તાવ વાળી છે. બહુધાનમાં બાર બાર વર્ષે યાત્રા ભરાય છે.

(૪) બારડોલી તાલુકો.

નદીઓ—તાપી, મીઠાળા, અને પૂર્ણા.

મુખ્ય ગામો—બારડોલી, કડોદ, સરલોણ, મોતા,

વરાડ, બુહારા, દેગામ, વાંકાનેર, અને કવાસ.

બારડોલી મીઠાળા નદીને કાંઠે છે.

રેલ્વે સ્ટેશન—બારડોલી.

(૫) જલારપુર તાલુકો.

નદીઓ—પૂર્ણા અને અંબિકા.

ખાડીઓ—કનાધ, ખુટારા, કરકવા, અને બનેવ.

મુખ્ય ગામો—જલારપુર, મટવાડ, અખરામા,

અમલસાડ, કછોલી, આટ, ખરસાડ, અષ્ટગામ,

પનાર અને સીસોદરા.

રેલ્વે સ્ટેશન—અમલસાડ.

(૬) વલસાડ તાલુકો.

નદીઓ—અંબિકા, (ગણદેવીની ખાડી), કાવેરી, ખરેરા, ઓરંગા, અને પાર.

ખાડીઓ—વામ, કોલાધ, અને વાંકી.

મુખ્ય ગામો—વલસાડ, ધરાસણા, તિથલ, મહેલી, માલવેણ, ઉંડાયા, બીધરી, કોસંખા, અને હરીઆ.

વલસાડ તાલુકો દરીઆ કાંઠે છે. તેના પશ્ચિમ ભાગની હવા હમેશ સુખાકારી બરેલી છે. તિથલનાં હવા પાણી વખણાય છે, ત્યાં ગૃહસ્થ લોકોએ બંગલા બાંધ્યા છે. ત્યાંની હવા ખાવા ઉનાળામાં પરગામથી ધણાં લોકો આવે છે. વલસાડ, ઓરંગા નદી ઉપર આવેલું બંદર છે. તેની પાસે પારનેરાની ટેકરી છે. અગાઉ ત્યાં દિલ્લો હતો અને લશ્કર રહેતું. ધરાસણામાં મીઠું પાકે છે.

રેલ્વે સ્ટેશન—વલસાડ અને કુગરી.

(૭) ચીખલી તાલુકો.

નદીઓ—અંબિકા, કાવેરી, ખરેરા, અને ઓરંગા.

મુખ્ય ગામો—ચીખલી, દેગામ, ખેરગામ, અને આલીપાર.

(૮) પારડી તાલુકો.

નદીઓ—પાર, કોલક અને દમણગાંઠા.

ખાડીઓ—કોથલ અને પરીઆલા.

મુખ્ય ગામો—ખાલદા, પારડી, બગવાડા, કુંતા, ઉદવાડા, કોલક અને ઉમરસાડી.

આ તાલુકાની હવા ખરાબ ગળાય છે. પારડી તથા ઉદવાડા કોલક નદીને કાંઠે છે, બગવાડામાં પારસીઓનું દેવળ છે, ત્યાં ઘણા પારસીઓ જત્રા કરવાને જાય છે. કુંતામાં કુંતેશ્વર મહાદેવની જત્રા ભરાય છે.

રેલવે સ્ટેશન—ઉદવાડા અને પારડી.

(૧) વાલોડ મહાલ.

મુખ્ય ગામ—વાલોડ.

આ મહાલ ખારડોલી તાલુકાને તાબે છે.

પાલણપુર એજન્સિ.

હદ—ઉત્તરે મારવાડ અને શિરોઈ, દક્ષિણે ગાયકવાડનો મૂલક, મહીકાંડા એજન્સિ અને પશ્ચિમે કચ્છનું રણ.

જમીન, પાક અને ઋતુ—પાલણપુર એજન્સિની જમીન કળેતર, ગોરાહ, રેતાળ અને સપાટ છે, અને તેમાં કુંગરા બિલકુલ નથી. આ જમીનમાં મુખ્ય ફરીને ઘઉં, ડાંગર, જીવાર, બાજરી, કપાસ, ચણા, સરસવ અને મગ થાય છે. બહાર ગામથી અહિં મેવે, મશાહો, તમાકુ અને ખાંડ આવે છે. અહિં ટાઢ બહુ પડતી નથી, પણ તાપ ઘણો પડે છે. અને ચોમાસામાં હવા સુખાકારી ભરેલી રહે છે.

વસ્તી—આ એજન્સિમાં ૫૧૫૨૧૬ માણસની વસ્તી છે.

ઉદ્યોગ—લોકોનો મુખ્ય ધંધો ખેતી અને પરચુરણ વેપારનો છે.

રાજ્ય વહિવટ—આ એનન્સિના તાબાનાં સંસ્થાનના કારભાર ઉપર ઇંગ્લેન્ડ સરકાર તરફથી દેખરેખ રાખનાર, તે, પોલિટિકલ સુપરિન્ટેન્ડન્ટ કહેવાય છે.

સંસ્થાનો—(૧) મુસલમાની—પાલણપુર, રાધનપુર, વારાઈ અને તેરવાડા, (૨) રજપૂત—થરાદ, મોરવાડા, વાવ, મુઘગામ અને દેવદર અને (૩) કોળી—ભામર, અને કાંકરેજ.

નદીઓ—ખનાસ અને સરસ્વતી.

પર્વત—શીરોઈ.

(૧) પાલણપુર સંસ્થાન.

નદીઓ—ખનાસ, સરસ્વતી, અને નીમરાખી.

ખનાસ નદીનું પાણી ખાઈ છે.

મુખ્ય ગામો—પાલણપુર અને ડીસા.

પાલણપુર એ એનન્સિના ઉપરી પોલિટિકલ સુપરિન્ટેન્ડન્ટનું મુખ્ય મથક છે અને એને ફરતો કોટ છે. એ ગામ પાલણસી ચોહાણે વસાવેલું હોવાથી તેનું નામ એવું પડ્યું છે. એ સંસ્થાનના રાજ્યકર્તાને દિવાન કહે છે. ડીસાની પાસે કાંપ છે, ત્યાં ઇંગ્લેન્ડ સરકારનું લશ્કર રહે છે.

રેલ્વે સ્ટેશન—પાલણપુર અને ડીસા.

(૨) રાધનપુર સંસ્થાન.

નદી—ખનાસ.

મુખ્ય ગામો—રાધનપુર, સમી અને મુંજપુર.

રાધનપુર સંસ્થાનના રાજ્યકર્તા નવાબ કહેવાય છે. તે બાખી પઠાણ છે અને તે અમદાવાદના દેલા સુબા જવાન

મદખાનના વંશના છે. આ સંસ્થાનમાંથી મકાન ખાંધવાના પથ્થર નીકળે છે. રાધનપુર ગામને ફરતો કોટછે. ત્યાં વાઘેલા નામનું સુંદર તળાવ છે.

મહીકાંઠા એજન્સિ.

નામ પડવાનું કારણ—મહી નદીના ઉત્તરના ભાગના રાજ્યોના સમૂહનું નામ મહીકાંઠા પડ્યું છે.

હદ—ઉત્તરે આયુના કુંગરો, પૂર્વે મેવાડ, દક્ષિણે અમદાવાદ તથા ખેડા જિલ્લો, અને પશ્ચિમે ગાયકવાડનો મુલક.

જમીન, પાક અને ઋતુ—આ એજન્સિની જમીન કુંગરવાળી, ગોરાકું અને કાળી છે. તેમાં ઘઉં, ચણા, મકાઈ, ખાજરી, તલ, કપાસ અને ચાક થાય છે. અને પરગામથી અહિં દસુંબો, હળદર, સોપારી અને નાળિયેર વિગેરે આવે છે. આ એજન્સિના ઉત્તર અને પૂર્વના ઉચ્ચ પ્રદેશમાં ટાઢ વધારે પડે છે.

વસ્તી—આ એજન્સિમાં ૪૧૨,૬૮૮ માણસ વસે છે.

ઉદ્યોગ—લોકોના જાણવા લાયક ધંધામાં અહિંથી કપડાં રંગીને સીયામ ખાતે મોકલવામાં આવે છે.

રાજ્યવહિવટ—આ એજન્સિ ઉપર, ઇંગ્લેન્ડ સરકાર તરફથી દેખરેખ રાખનાર, પોલિટિકલ એજન્ટ છે. ગુજરાતની અંદર બીજા એજન્સિઓમાં જિલ્લાના કલેક્ટર, પોલિટિકલ એજન્ટ તરીકે કામ કરે છે; પરંતુ આ એજન્સિના પોલિટિકલ એજન્ટ અને પાલણપુર એજન્સિના પોલિટિકલ સુપરિન્ટેન્ડન્ટ એ એ નોખા જ છે.

મુખ્ય વિભાગો

નાની મારવાડ,

રેવર

સાબર કાંઠો

વાત્રક કાંઠો

બાવીસી

કટોસણ

મુખ્ય સંસ્થાનો

દાંતાં, ઇડર, અને માલપુર.

મોહનપુર.

માણસા અને પેથાપુર.

આમલીઆરા અને ઘોડાસર.

વાસણા, મહીસા અને ડમોડા.

કટોસણ, જોટાણા અને સાંથળ.

નદીઓ—સાબરમતી, વાત્રક, હાથમતી, ખારી, મેશ્વો અને માળુમ.

પર્વત—આબુ.

ગુજરાત પ્રાંતની ઉત્તરની હદ આબુ પર્વત આગળ પુરી થાય છે. ત્યાંની હવા ઠંડી હોવાથી ધણી સાહેબ લોકો તથા મોટા અમલદારો ઉનાળામાં ત્યાં હવા ખાવા જાય છે.

કુંગર—આરાસુર.

આરાસુર કુંગરમાં સરસ્વતી નદીનું મૂળ છે.

જાત્રાનાં ઠેકાણાં—અંબાજી અને શામળાજી.

મુખ્ય જામો—સાદરા, દાંતા, ઇડર, અને અહમદનગર

સાદરા એ મહીકાંઠા એજન્સિના પોલિટિકલ એજન્ટનું મથક છે. ત્યાં સ્કોટ કોલેજ નામની મોટી શાળા છે. દાંતાની ખાણમાંથી આરસના પથ્થર નીકળે છે. ઇડર તથા અહમદનગરને ફરતો કોટ છે. ઇડરના રાજાને અંકુશમાં રાખવાને અહમદશાહ બાદશાહે ઇ. સ. ૧૪૨૭ માં હાથમતી નદી ઉપર કિલ્લો બંધાવ્યો અને તે શહેર અહમદનગર કહેવાયું.

રેલ્વે સ્ટેશન—અહમદનગર.

રેવાકાંઠા એજન્સી.

નામ પડવાનું કારણ—નર્મદા નદીનું ખીણું નામ રેવા છે. એ નદીની તથા મહી નદીની વચ્ચે તથા આસપાસ આવેલો મુલક, તે રેવાકાંઠા એજન્સિને નામે ઓળખાય છે.

હદ—ઉત્તરે મહીકાંઠા, પૂર્વે મધ્ય હિંદુસ્તાન, દક્ષિણે ગાયકવાડનો મુલક, અને પશ્ચિમે ભરૂચ, ખેડા અને પંચમહાલનો ભાગ.

જમીન, પાક અને ઝડતુ—રેવાકાંઠા એજન્સિની જમીન બેજવાળી, ઢાળી, ગોરાડુ અને રેતાળ છે. તેમાં ડુંગરાનો ભાગ વધારે છે. તેમાં ઠાંગર, જીરુ, કપાસ, ધિરારતી લાકડું, મકાઈ અને ગણા થાય છે. બહારગામથી અહીં મીઠું, તમાકુ, ખાંડ અને ધાતુ આવે છે. ખારૈયા અને રાજપીપળાની હવા ઘણી ખરાબ છે.

વસ્તી—આ એજન્સિમાં ૬૬૫,૧૨૦ માણસ વસે છે.

ઉદ્યોગ—ખારૈયા અને રાજપીપળાના કોળીઓ અને નાયકડા કાચો બનાવે છે. ભીલ લોકો વાંસની ટોપડીઓ અને સાદડીઓ બનાવે છે.

રાજ્ય વહીવટ—આ એજન્સિ ઉપર અંગ્રેજ સરકાર તરફથી દેખરેખ પંચમહાલના કલેક્ટરની છે. તે રેવાકાંઠાના પોલિટિકલ એજન્ટ કહેવાય છે.

સંસ્થાનો—(૧) રાજપીપળા (૨) છોટાઉદેપુર (૩) ખારૈયા (૪) લુણાવાડા (૫) સુથ અને (૬) વાડાસિતાર.

નદીઓ—મહી, નર્મદા, ઓર, કરજણ, હેરલ, પાનમ અને સુકી.

સંસ્થાનોના સમૂહ સંબોધિતવાસા અને માંડમેવાસ. પર્વત—રાજપીપળા.

(૧) રાજપીપળા સંસ્થાન.

અહીંના રાજ્યકર્તા મહારાણા કહેવાય છે. રાજ્યધાનીનું ગામ નાંદોદ. છે.

(૨) છાટાઉદેપુર સંસ્થાન.

અહીંના રાજ્યકર્તા મહારાવળ કહેવાય છે. રાજ્યધાનીનું ગામ છાટાઉદેપુર છે, આ ગામ એક પહોળા મેદાન ઉપર આવેલું છે તેની દક્ષિણે ઝ્યોર નામની નદી છે અને પૂર્વમાં સુંદર તળાવ છે. છાટાઉદેપુર રેલ્વે સ્ટેશન છે.

(૩) ખારૈયા સંસ્થાન.

આ સંસ્થાનને દેવગઢ ખારૈયા પણ કહે છે. અહીંના રાજ્યકર્તા મહારાવળ કહેવાય છે. રાજ્યધાનીનું ગામ ખારૈયા છે. તેની પૂર્વમાં સુંદર તળાવ તથા રાજનો મહેલ છે. દેવગઢની ટેકરી ઉપર ખારૈયા કુળની દેવીનું સ્થાનક છે. રેલ્વે સ્ટેશન પીપલોદ અને લીમખેડા છે.

(૪) લુણાવાડા સંસ્થાન.

અહીંના રાજ્યકર્તા મહારાણા કહેવાય છે. રાજ્યધાનીનું ગામ લુણાવાડા છે. એની આસપાસ કોટ છે. તેની અંદર રાજનો મહેલ છે. લુણાવાડા નામ લુણેશ્વર નામના મહાદેવના નામ ઉપરથી પડ્યું છે. લુણાવાડા રેલ્વે સ્ટેશન છે.

(૫) સુન્ધ સંસ્થાન.

અહીંના રાજ્યકર્તા મહારાણા કહેવાય છે. રાજ્યધાનીનું ગામ સુન્ધ છે. આ રાજ્યના તાગામાં રામપુર નામે મોટો કસ્બો છે. સુન્ધના રાજ્યની ધણીખરી કચેરીઓ આ ગામમાં છે. રેલ્વેના મુસાફરોને સુન્ધ જવું હોય તો તેઓ સુન્ધરોડ નામના રેલ્વે સ્ટેશને ઘડને જાય છે. રસ્તો પાકો છે.

(૬) વાડાસિનોર સંસ્થાન.

અહીંના રાજ્યકર્તા નવાજ કહેવાય છે. તેઓ રાધનપુરના નવાજના પિત્રાઈ છે, રાજ્યધાનીનું ગામ વાડાસિનોર

છે. એને ફરતો કિલ્લો છે. નવાખ સાહેબનો મહેલ અને દરબારગઢ ઉંચી જમીનમાં બાંધેલાં હોવાથી રણીઆમણાં દેખાય છે. રેલ્વેના મુસાફરોને વાડાસિનોર જવું હોય તો સેવાલિઆના સ્ટેશને થઈને જાય છે. એ રસ્તો પાકો છે. એ સિવાય વીરપુર નામનો મોટો કસ્બો છે તેમાં એક પીરનો રોજો છે. ત્યાં દર વર્ષે મુસલમાન લોકોનો મેળો ભરાય છે. તેને દરિયાકાંઠાનો મેળો કહે છે. આ મેળામાં ઘણું દૂરથી મુસલમાનો યાત્રા કરવા આવે છે.

(૭) સખેડા મેવાસ.

માંડવા, વાસણા, અને વજીરીઆ વિગેરે તાલુકદાર ઠાકોરોના ગામ છે.

(૮) પાંક મેવાસ.

ભાદરવા, ઉમેટા, શીહોરા અને ઇટવાડા વિગેરે તાલુકદાર ઠાકોરોનાં ગામ છે.

સુરત એજન્સિ.

જમીન, પાક અને ઋતુ—આ એજન્સિની જમીન ઘણા ભાગે કાળી છે. તેમાં ડાંગેર, નાગલી, કોદરા, જુઆર, અડદ, કઠોળ, અને શેરડી થાય છે. વાંસદા સંસ્થાનની હવા ઘણા ભાગે ખરાબ છે. ધરમપુર સંસ્થાનના પશ્ચિમ તરફના ભાગ સિવાયનું પાણી ખરાબ છે. હવા સારી નથી, અને તાપ સખ પડે છે.

વસ્તી—આ એજન્સિની વસ્તી ૨૦૭,૭૩૬ માણસની છે.

રાજ્ય વહિવટ—આ એજન્સિ સુરત જિલ્લાના કલેક્ટરના ઉપરીપણા નીચે છે. તે ગવર્નરના એજન્ટ તરીકે આ એજન્સિ ઉપર તથા સુરતના નવાખી ખાનદાની ઉપર દેખરેખ રાખે છે. સંસ્થાન—(૧) વાંસદા, (૨) ધરમપુર (૩) અને સચીન.

નદીઓ—કાવેરી અંબીકા અને દમણગંગા.

(૧) વાંસદા સંસ્થાન.

અહીંના રાજ્યકર્તા રજપૂત રાજા છે. રાજ્યધાનીનું ગામ વાંસદા છે. રાજ્ય મહેલને ફરતો ઉંચો કોટ છે. રેલ્વેના મુસાફરોને વાંસદા જવું હોય તો બીલીમીરાના સ્ટેશન ઉતરીને જાય છે. એ સિવાય ઉનાઇમાં માતાજીનું મંદિર, ગરમ પાણીના કુંડ અને શ્રીરામચંદ્રજીનું મંદિર જેવા લાયક છે. આ સંસ્થાનમાં કાવેરી અને અંબિકા નદીઓ છે.

(૨) ધરમપુર સંસ્થાન.

અહીંના રાજ્યકર્તા રાણા કહેવાય છે રાજ્યધાનીનું ગામ ધરમપુર છે, તેમાં દરબારી મહેલ વગેરે જેવા લાયક છે. રેલ્વેના મુસાફરોને ધરમપુર જવું હોય તો વલસાડના સ્ટેશન ઉતરીને જાય છે એ રસ્તો પાકો છે. અસલ રાજ્ય-ધાનીનું મથક ફતેપુર છે. ત્યાં દરસાલ ચૈત્રી પુનમે મેળો ભરાય છે. પીડવળ તથા કોલવેરા ગામમાં કિલ્લા છે. તેની કારીગરી જેવાલાયક છે. આ સંસ્થાનમાં ઓરંગા અને દમણગંગા વગેરે નદીઓ છે.

(૩) સચીન સંસ્થાન.

અહીંના રાજ્યકર્તા નવાબ કહેવાય છે. રાજ્યધાનીનું ગામ સચીન છે, એ સિવાય લીમપોર અને હુમસ એ બે મોટા કસ્બા છે. હુમસ, દરિયા કિનારે છે અને ત્યાં હવા ઠંડી, પાણી સરસ અને રહેવાનાં મકાનો સારાં છે. તેથી ઉનાળામાં ઘણા શ્રીમંત લોકો તથા અમલદારો ત્યાં હવા ખાવા જાય છે.

પંચમહાલ એજન્સિ.

આ એજન્સિ હાલ રવાઈઝા એજન્સિ સાથે જોડી દીધી છે. અહીંના રાજ્યકર્તા નાયક કહેવાય છે. રાજ્યધાનીનું ગામ નાડકોટ છે એનું બીજું નામ જાંબુધોડા છે.

ખંભાત સંસ્થાન.

હદ—ઉત્તરે અને પૂર્વે ખેડા જીલ્લો, દક્ષિણે ખંભાતનો અખાત અને પશ્ચિમે અમદાવાદ જીલ્લો.

જમીન અને ઋતુ—આ સંસ્થાનની ઉત્તર અને પશ્ચિમ તરફની જમીન સાધારણ રીતે કાળી છે. તેમાં ઘઉં અને કપાસ થાય છે. પૂર્વ તરફની જમીનમાં ધાન્ય પાકે છે. આ સંસ્થાનની હવા સારી છે.

વસ્તી—આ સંસ્થાનમાં ૭૨,૭૯૬ માણસ વસે છે.

ઉદ્યોગ—ખંભાત ખાતેથી અસલના વખતમાં કીમતી પથ્થરો, અનાજ, સુતરાઉ કપડાં, કામળા, શેતરંજીઓ અને હાથીદાંતની ચીજો વિગેરે પરદેશ ખાતે જતું. ખંભાતના ઉદ્યોગનો હવે નાશ થયો છે. હવે તો ફક્ત અકીકનાં ધરણાં અને સુતરાઉ કપડાં બને છે.

રાજ્યવહિવટ—આ સંસ્થાન ઉપર દેખરેખ ખેડાના કલેક્ટર આ સંસ્થાનના પોલિટિકલ એજન્ટ તરીકે છે.

મુખ્ય શહેર ખંભાત.

આ સંસ્થાનના રાજ્યકર્તા નવાબ કહેવાય છે. તે જાતે મોગલ છે. ખંભાતના નામ વિષે એમ જણાવવામાં આવે છે કે, તેનું સંસ્કૃત નામ, સ્તંભ તિર્થ એટલે થાંભલાની મૂર્તિ, એવું હતું. સ્તંભ અને સ્કંભ એ બેડ શબ્દનો અર્થ થાંભલો થાય છે. હાલ ખંભાયત અથવા ખંભાત નામ સ્કંભતીર્થ ઉપરથી પડ્યું છે. પ્રાકૃત ભાષાના નિયમ પ્રમાણે “સ્ક” નો “ખ,” “ધ” નો “ય” અને “ર્થ” નો “થ” થઇને, રહેતાં રહેતાં ખંભાત કહેવાયું. ખંભાત બંદર છે. તેને કોટ છે. મુખ્ય મકાનોમાં નવાબ સાહેબનો મહેલ છે.

નદી—મહી.

રેલ્વે સ્ટેશન—ખંભાત.

વડોદરા રાજ્ય.

હુદ—આ રાજ્ય ગુજરાત, કાઠિયાવાડ અને બ્રિટિશ બિલ્લાઓનાં ગામે સાથે ઘણું ભળી ગયેલું છે તેથી તેની અમુક હદ બાંધી શકાતી નથી.

(આ રાજ્યની જમીન, પાક અને ઋતુની હકીકત તેના દરેક પ્રાંતમાં જૂદી જૂદી આપી છે.)

વસ્તી—૨૦૩૧,૪૫૩ માણસની છે.

રાજ્યવહીવટ—ગુજરાતમાંનાં દેશી રાજ્યોમાં વડોદરા ગાયકવાડ સરકારનું રાજ્ય સૌથી મોટું છે. ગુજરાત એ મુંબાઇ સરકારના તાબામાં છે. જ્યારે ગાયકવાડ સરકારનું રાજ્ય હિંદુસ્થાનની સરકારના તાબામાં છે. એ રાજ્ય ઉપર ઇંગ્રેજ સરકાર તરફથી નજર રાખવા જે મોટા અધિકારી, વડોદરા કાંપમાં રહે છે, તે એજન્ટ ટુ ધી ગવર્નર જનરલ કહેવાય છે. ગાયકવાડ સરકારે પેતાના રાજ્યનો વહીવટ ચલાવવાને ઇંગ્રેજ સરકારની માફક જૂદાં જૂદાં ખાતાં સ્થાપેલાં છે. એ ખાતાંના ઉપરીઓનાં ઘણાંખરાં નામ દેશી ભાષામાં આપેલાં છે, દરેક પ્રાંતનો વહીવટ અકેક સુબાના હાથ નીચે મૂકેલો છે. ન્યાયની અદાલતોમાં વડી અદાલત વરિષ્ઠ કોર્ટ છે. એ કોર્ટ વડોદરા શહેરમાં છે.

પ્રાંત (જિલ્લા)—(૧) કડી, (૨) વડોદરા, (૩) નવસારી અને અમરેલી.

નદીઓ—સાબરમતી, ખારી, સરસ્વતી, મેશ્વો, બનાસ, વાત્રક, વિંધામિત્રી, મહી, નર્મદા, તાપી, કાવેરી, કીમ અને શેત્રુંજી.

પર્વત—આચ્છ અને ગીર.

જનતાનાં ઠેકાણાં—બહુચરાણ, ઉંદડીઆ, દ્વારકાં, અને બેટ.

(૧) કડી પ્રાંત

જમીન, પાક અને ઝડતુ—જમીન સપાટ અને રેતાળ. પાકમાં બાજરી, ડાંગર, જીર અને ઘઉં. હવા સુષ્ક અને સારી. મુખ્ય ગામો—પાટણ, સિદ્ધપુર, ખેરાળુ, વડનગર, વડાવલી, વિસનગર, મહેસાણા, વિજયપુર, કડી, કલોલ, દહેગામ અને આતરસુંબા.

પાટણ એ અસલતું અણહિલપુર પાટણ છે. અણહિલ નામના ભરવાડે ત્યાંની જગ્યા બતાવ્યાથી વનરાજે એ નગર વસાવી તેનું નામ એવું પાડ્યું છે. એ નગર ઈ. સ. ૧૪૨૧ સુધી ગુજરાતની રાજધાની હતું. ત્યાં કંકુ સડીઓ, કસુંબો અને માટીનાં વાસણ બને છે. સિદ્ધપુર, સરસ્વતી નદી ઉપર છે. ત્યાં બિંદુ સરોવર છે. ત્યાં માતૃ ગયાનું શ્રાદ્ધ થાય છે. ત્યાં મૂળરાજના બંધાવેલા રૂદ્રમાળનું ખડેર છે. એ મહાલમાં ઉંઝા નામનું ગામ છે. ત્યાં કણ્બીઓની ઉમિયા માતાનું દેવાલય છે. વડનગરમાં નાગર લોકોના હાટકેશ્વર મહાદેવનું દેવાલય છે. જુનાગઢના જાણીતા નરસિંહ મહેતાનું મરણ અહીં થયેલું કહેવાય છે. વડાવલીની પાસે ખેચર નામનું ગામ છે. ત્યાં ખેચરાજ (બહુચરાજ) માતાનું મોટું રથાનક છે. ત્યાં વર્ષમાં બે વાર મોટી જત્રા ભરાય છે. વિસનગરમાં પિતળનાં વાસણ સારાં બને છે. આ ગામની આજુબાજુના પ્રદેશમાં હળદર સારી થાય છે. કડીમાં મહાવરાવ ગાયકવાડનો મહેલ છે. આતરસુંબા, વાત્રક નદી ઉપર છે. એ ગામમાં લુહાર કામ સાફ થાય છે. વાધજપુર પાસે વાત્રકને કાંઠે ઉત્કૃષ્ઠશ્વર ઉર્ફે ઉટડીયા મહાદેવનું પ્રસિદ્ધ રથાનક છે.

રેલવે સ્ટેશનો—પાટણ, સિદ્ધપુર, ઉંઝા, ખેરાળુ, વડનગર, ધીણોજ, વિસનગર, લાંક, મહેસાણા, જગુદણ, ડાંગરવા, કલોલ, બહુચરાજ અને દહેગામ.

(૨) વડોદરા પ્રાંત.

જમીન, પાક, અને ઝડતુ—જમીન ધણે ભાગે સપાટ કોષકોષ ઠેકાણે કેતરે અને ટેકરા. પાકમાં બાજરી, ડાંગર, તમાકુ, જુવાર, કપાસ અને કોદરા. વરસાદ જોઈતો પડે છે.

મુખ્ય ગામો—પેટલાદ, સાવલી, વાઘાડીઆ, વડોદરા, પાદરા, ડભોધ, સંખેડા, શિનાર, કરનાળી, ચોરંદા અને ચાણોદ.

પેટલાદમાં અર્જુનશા પીરનું પ્રસિદ્ધ ઠેકાણું તથા રામનાથ મહાદેવનું મોટું દેવાલય છે. અહીં વણાટનું કામ સાફ થાય છે. વડોદરા શહેર વિશ્વામિત્રી નદીને કાંઠે છે. એ વડોદરા રાજ્યનું મુખ્ય શહેર છે. શહેરમાં સુધરાધ ખાતું છે. કોઠીમાં તથા ન્યાય મંદિરમાં ભવ્ય મકાનોમાં મુખ્ય અધિકારીઓની કચેરીઓ છે. એ સિવાય શહેરમાં લક્ષ્મીવિલાસ રાજમહેલ, નજર બાગનો બંગલો, માંડવી અને તેની પાસેની સરકાર-વાડાની જુની હવેલીઓ, કોલેજ, ડ્રિન હોસ્પિટલ, સ્વામિનારાયણનું મંદિર, મોતીબાગનો બંગલો, ચીમનાબાઈ ટાવર, સ્ત્રીશિક્ષણપદ્ધતિ પાઠશાળા, રાજ્ય મહેલનો બાગ, અને સાર્વજનિક બાગ વગેરે જોવા લાયક છે. સાર્વજનિક બાગને કામિટિ બાગ કહે છે. તેમાં સુંદર સંગ્રહસ્થાન છે. નામદાર મહારાજાએ વડોદરા શહેરમાં ક્લામવન નામની શાળા કાઢી છે. તેમાં હુન્નરને લગતી કેળવણી અપાય છે. શહેરથી દૂર સયાજી સરોવર છે. ત્યાંથી વડોદરા શહેર સુધી નળ નાંખ્યા છે. તે વડે લોકોને મીઠું પાણી પુરું પાડવામાં આવે છે. શહેરમાં સુતરાઉ કાપડ અને પાથડીઓ થાય છે. વડોદરા કાંપમાં લક્કર રહે છે. વડોદરા શહેરથી ત્રણ ગાઉને છેડે મકરપુરા નામનું ગામ છે, ત્યાં ગાયકવાડ મહારાજાનો રાજમહેલ છે. મહી નદી ઉપર ડમકા ગામ

છે, ત્યાં મોટું સિદ્ધારખાનું છે. પાદરામાં ખાદી સારી થાય છે. ડભોઈ કસ્ટોમાં નદીશીદ્રામ, પાઘડીઓ, દેશી વણાટનું કામ અને ખરાદી કામ સારાં થાય છે, સંખેડામાં ખરાદી કામ તથા લાકડાં ઉપર સોનેરી કામ સારું થાય છે. કરનાળી, એ નર્મદા નદી ઉપર ક્ષેત્રનું ગામ છે, નર્મદા કિનારે અંબાલી ગામ પાસે અનસૂયા માતાનું સ્થાનક છે. ત્યાંનાં પાણી અને માટી વાપરવાથી રક્તપિત્તનો રોગ જાય છે એમ કહેવાય છે. ચાણોદ ગામનું નામ ચંડિકા દેવીના સ્થાનક ઉપરથી પડ્યું છે. એ ગામ નર્મદા અને ઝોર નદીના સંગમ ઉપર છે ત્યાં હિંદુઓનાં ઘણાં દેવાલયો છે. ત્યાં કાર્તિકી તથા ચેત્રી પૂનમ ઉપર મોટા મેળા ભરાય છે.

રેલ્વે સ્ટેશન—પેટલાદ, બાજવા, વડોદરા, વિશ્વામિત્રી, ધટોલા, પાદરા, ડભોઈ, બહાદરપુર, બોડેલી, ચાણોદ, કરજણ અને મીઝાગામ

(૩) નવસારી પ્રાંત.

જમીન, પાક અને ઋતુ—આ પ્રાંતની જમીન ઘણા ભાગે ઠંડી અને રસાળ છે, પશ્ચિમ અને ઉત્તર તરફનો કેટલોક ભાગ સપાટ છે. પૂર્વ અને અમિષ્પૂર્ણ તરફનો ભાગ ડુંગર અને જંગલવાળો છે. નવસારી અને ગણદેવી તાલુકામાં શેરડી ઘણી પાકે છે. સોનગઢ અને વ્યારા મહાલમાં મહુડાનો પાક સારો થાય છે. આ મહાલનાં હવાપાણી તન્દુરસ્ત ગણાતાં નથી.

મુખ્ય ગામો—વેળાછા, કામરેજ, સોનગઢ, વ્યારા, મહુવા, પલસાણા, નવસારી, બીલીમોરા અને ગણદેવી.

સોનગઢ, સુલતાનગઢ, રૂપગઢ, અને સાલ્હેરના કિલ્લાઓ જોવાલાયક છે. ઉમરાટ ગામમાં ઉનાળામાં હવાખાવા જવા

માટે ગાકયવાડ સરકારના બંગલા અને બાગ છે. ગણદેવીનો ગોળ વખણાય છે.

રેલ્વે સ્ટેશન—કોસંબા, સોનગઢ, વ્યારા, નવ-સારી, મરેલી અને બીલીમારા.

(૪) અમરેલી પ્રાંત.

વિભાગો—અમરેલી, પંચમહાલ, અને ઓખામંડળ.

જમીન, પાક અને ઋતુ—અમરેલી પ્રાંતની જમીન ઘણે ભાગે પથ્થરીઆ છે. ઉત્તરની અમરેલીની જમીન સપાટ છે. દક્ષિણ તરફનો ભાગ ડુંગર અને જંગલવાળો છે. મુખ્ય પાક બાજરી, જીર, ઘઉં, શેરડી અને રૂ છે હવા સુકી છે. વરસાદ થોડો વરસે છે. કોડીનાર તરફની હવા શરદ છે. ત્યાંના હવાપાણી સારાં નથી.

મુખ્ય ગામો—દામનગર, અમરેલી, ધાર, કોડીનાર અને દ્વારકા.

અમરેલી થોખી અને વડી નદીના સંગમ ઉપર છે. એનું નામ પ્રથમ અમરવલી હતું એમ જુના લેખ ઉપરથી જણાય છે. ત્યાં ચોક્ષળ, ખાદી, કાપડ રંગવાનું તથા વણવાનું કામ અને ઓપદાર ચાંદીનાં વાસણુ વિગેરે ઉત્તમ કામ થાય છે. ધારીમાં પલટણુ રહે છે. ત્યાં તરવારનાં મ્યાન તથા ઘોડા ઉપર નાંખવાનો સામાન સારો થાય છે.

ઓખામંડળના નામ માટે દંતકથાઓ જૂદી જૂદી છે. તેમાંથી ઓખા એટલે ખરાય અને મંડળ એટલે જગ્યા એ પ્રમાણેનો અર્થ વધારે સંભવિત લાગે છે. હિંદુ દંતકથા મુજબ એને શ્રીકૃષ્ણ રણુછોડજીએ જીતીને ગોમતી નદીને કાંઠે દ્વારકામાં રાજધાની કરી. એમ કહેવાય છે કે જુનું દ્વારકા દરિયામાં ડુબી ગયું છે અને હાલનું દ્વારકા નવેસરથી વસેલું છે. એ હિંદુઓનું જાત્રાનું ધામ છે. તેમ એટ એ વૈષ્ણવોનું જાત્રાનું મોટું ધામ છે.

કાઠીઆવાડ એજન્સિ (પ્રાંત.)

હુદ્—ઉત્તરે કચ્છનું રણ, પૂર્વે અમદાવાદ જિલ્લો અને ખંભાતનો અખાત. દક્ષિણે અને અગ્નિ ખૂણમાં અરબી સમુદ્ર, અને વાયવ્ય ખૂણમાં કચ્છનો અખાત.

જમીન, પાક અને ઝડુ—કાઠિયાવાડ, એ ગુજરાતના ખીજ ભાગની સાથે નીચાણમાં આવેલી જમીનની એક સાંકડી પટ્ટી વડે જોડાયેલું છે એ ભાગમાં અગાઉ ધણું પાણી ભરાઈ રહેતું. એ ખાડાનું નામ નળ છે. તેમાં ડાંગર થાય છે. કાઠિયાવાડનો નૈઋત્ય સિવાયનો કિનારો નીચો અને રેતાળ છે. મધ્ય ભાગની જમીન ઉપસેલી છે અને તેમાંથી ઘણીખરી નદીઓ નીકળે છે. તેની દક્ષિણમાં જવાળામુખી પર્વતોની ટોચો આવેલી છે. એ પર્વતોની દક્ષિણે ભાદર તથા શેત્રુંજી નદીઓની વચ્ચેની ખાણોમાંની જમીન સૌથી સારી છે. ઉત્તર તરફના ભાગમાં કપાસ ઉગાડવામાં આવે છે. વાયવ્ય ખૂણાનો ભાગ રેતાળ અને ઉજ્જડ છે. ખનીજ પદાર્થોમાં મીઠું અને પોરબંદરની ઇમારતોને લાયક પથરા છે. કાઠીઆવાડમાં મુખ્ય પાક ઘઉં, કપાસ, બાજરી, ડાંગર, તમાકુ, જુઆર, તલ અને શેરડી છે. ઝાલાવાડમાં બાલ નામની જગા છે. ત્યાં ઘઉં ઘણું થાય છે, અને તે પરદેશ ખાતે ચઢે છે. કાઠિઆવાડમાં બહારગામ ખાતેથી ખાંડ, ધાતુ, હાથીદાંત, રંગ, રેશમ, નાળિયેર, અને અફીણુ વગેરે આવે છે. એ પ્રાંતમાં ટાઢ, તડકો અને વરસાદ સાધારણ પડે છે. બાબરીયાવાડમાં ઝાડી ઘણી હોવાથી ત્યાંનું પાણી સાફ નથી.

વરતી—આ પ્રાંતની વરતી, ૨૪૯૪,૯૨૪ માણસની છે.

રાજ્યવહીવટ—આ પ્રાંતમાં આવેલાં સંસ્થાનેના સાત વર્ગ પાડી, તેમને તે પ્રમાણે રાજ્ય ચલાવાની સત્તા આપેલી છે. તેમાંના પહેલા તથા બીજા વર્ગનાં રાજ્યોને કાંસીનો હુકમ કરવા સુધીની સત્તા છે. આ પ્રાંત ઉપર ઇંગ્લેન્ડ સરકાર તરફથી દેખરેખ મુઆઇના ગવર્નરના એજન્ટની છે. બીજા વર્ગના રાજ્યકર્તાઓએ તેમની મંજુરી, મોતની સજા કરતાં પહેલાં માગવી પડે છે. તેવી મંજુરી પહેલા વર્ગના રાજ્ય-કર્તાઓએ માગવી પડતી નથી. આ પ્રાંતમાં ચાર એજન્ટસિઓ કરી છે. તે દરેકને માટે અકેક પોલિટિકલ એજન્ટ છે. તેઓ કાઠિઆવાડના ગવર્નરના એજન્ટને તાબે છે.

એજન્ટસિઓ.

મુખ્ય મથક.

ઝાલાવાડ.

વઢવાણ કાંપ.

ગોહિલવાડ.

સોનગઢ.

સોરઠ.

જેતલસર.

હાલાર.

રાજકોટ.

પ્રગણા—(૧) ઝાલાવાડ, (૨) ગોહિલવાડ, (૩) ઉંડ સરવૈયા, (૪) બાબરીઆવાડ, (૫) કાઠિઆવાડ, (૬) સોરઠ, (૭) બડો. (૪) હાલાર, (૯) મચ્છુકાંઠા અને (૧૦) આખામંડળ (આ પ્રગણું ગાયકવાડ સરકારને તાબે છે.)

પર્વત—ચોટીલા, વાલાકગીર, શેત્રુંજય, ગીર, ગીરનાર, દાતાર અને બડો.

નદીઓ—લાહર, શેત્રુંજી, મચ્છુ, આઝાત, અને આણ.

બંદરો—વેરાવળ, માંગરોળ, પારબંદર, જફાબાદ, ભાવનગર, મહુઆ, જોડીઆ, બેડી અને સાયલા.

જાત્રાનાં ઠેકાણાં—દ્વારકા, સોમનાથ કે પ્રભાસપા-
ટણ અને પાલીતાણા.

રેલ્વે સ્ટેશનો—ભાવનગર, શિહોર, સોનગઢ,
ખોટાદ, ચુડા, લીમડી, વઢવાણ, જેતપુર, જેતલસર,
ધોરાણ, જુનાગઢ, ગોંડળ, રાજકોટ, રાણાવાવ,
પોરબંદર, વાંકાનેર, મોરબી, અને લખતર.

(૧) જાલાવાડ પ્રગણું.

નામ પાડવાનું કારણ—આ પ્રગણાનાં રાજ્યો જાલા
રજપૂતોના તાબામાં હોવાથી તેનું નામ જાલાવાડ પડ્યું છે.

મોટાં રાજ્યો—ધ્રાંગધ્રા, લીમડી, વઢવાણ, વાંકાનેર,
લખતર, સાયલા, ચુડા અને ળજણા.

ધ્રાંગધ્રાના રાજ્યકર્તાને રાજા સાહેબ કહે છે. જાલાવાડ
એજંસિમાં એ સૌથી મોટું અને પહેલા વર્ગનું રાજ્ય છે.
ધ્રાંગધ્રા નામ સંસ્કૃતમાં ધરાંગ એટલે પથ્થર અને ધરા
એટલે રાખનાર, એ એ શબ્દો મળીને પડેલું છે. ત્યાં પથ્થર
ઘણા નીકળે છે અને પથ્થરની ચીજો બને છે. લીમડીના
રાજ્યકર્તા ઠાકોર કહેવાય છે. એ શહેર લીમડીનો ગોગાવો
નામની નદી ઉપર આવ્યું છે. ત્યાંની સુડીઓ વખણાય
છે. વઢવાણના રાજ્યકર્તા ઠાકોર કહેવાય છે. એ શહેર
ગોગાવો નદીના કિનારા ઉપર આવેલું છે. વઢવાણ શહે-
રથી ત્રણ માઇલના અંતરે ગોગાવો નદી ઉપર હાવણી છે.
વઢવાણ સિવિલ સ્ટેશન અથવા વઢવાણ ટાંપ એ નામથી
જાણખાય છે. તેમાં પોલિટિકલ એજન્ટ વિગેરેની કચેરીઓ
છે. વાંકાનેરના રાજ્યકર્તા રાજા સાહેબ કહેવાય છે. એ
શહેરને બચાવવાને મચ્છુ નદીને કાંઠે બાંધેલો કિલ્લો બેવા
લાયક છે. આ શહેરનું લુહાર તથા મોચીનું કામ વખણાય છે.

(૨) ગોહિલવાડ પ્રગણું.

નામ પડવાનું કારણ—આ પ્રગણાનાં ઘણાં રાજ્યો ગોહિલ રજપૂતોને તામે હોવાથી તેનું નામ ગોહિલવાડ પડ્યું છે.

મોટાં રાજ્યો—ભાવનગર, પાલીતાણા, વળા અને લાહી.

ભાવનગરનું રાજ્ય કાઠિયાવાડમાં પહેલા વર્ગનું અને સર્વથી મોટું છે. ત્યાંના રાજ્યકર્તા રાવળ કહેવાય છે. ભાવનગર એ ખંદર છે. ત્યાં દીવાદાંડી જોવા લાયક છે. અહીંથી પિતળ અને લોઢાની ચીપોવાળી પેટીઓ બહારગામ જાય છે. અહીં સામળદાસ કાલેજ અને ગૌરીશંકર વૈદ્યાળ છે. પાલીતાણા, વળા, અને લાહીના રાજ્યકર્તાઓ ઠાકોર કહેવાય છે. પાલીતાણા શહેર શેત્રુંજી નદી ઉપર છે, એ કિલ્લાવાળું શહેર છે. એ સિવાય રાજ્યની પ્રાચીન રાજ્યધાનીનું ખીજું મોટું ગામ ગારીઆધાર છે. પાલીતાણાની નજીક શેત્રુંજી નામનો પર્વત છે તેના ઉપર નામાંકિત જૈન દેવાલયો છે. વળા ગામથી વાલમ બ્રાહ્મણોની જાત નીકળેલી કહેવાય છે. આ ગામની પાસે અગાઉ વલ્લભીપુર નામનું નગર હતું.

(૩) ઉંડ સરવૈયા પ્રગણું.

નામ પડવાનું કારણ—આ પ્રગણાની જમીન ઉંડી છે અને ત્યાં સરવૈયા જાતના રજપૂતો રહે છે. તેથી તેનું નામ ઉંડ સરવૈયા પડ્યું છે.

મોટાં રાજ્યો—દાહા, ગણધોલ અને ચોક.

દાહા ગામ બગડ નદીના કિનારા ઉપર દરિયાથી ચાર મૈલ દૂર આવેલું છે.

(૪) બાબરીઆવાડ પ્રગણું.

નામ પડવાનું કારણ—આ પ્રગણામાં બાબરીઆ નામની જાત વસ્તી હોવાથી તેનું નામ બાબરીઆવાડ પડ્યું છે.

મોટાં રાજ્યો—જફાબાદ અને ડેડાણ,

આ પ્રગણાનું જફાબાદ, જંજિરા સંસ્થાનના તાબાનું હાજીપુર સંસ્થાન છે. એ બંદર છે.

(૫) કાઠીઆવાડ પ્રગણું.

નામ પડવાનું કારણ—આ પ્રાંતમાં કાઠીઓનાં સંસ્થાન હોવાથી તેનું નામ કાઠીઆવાડ પડ્યું છે.

મોટાં રાજ્યો—અમરેલી, જેતપુર, બીલખા, બગસરા અને જસદણ.

આ પ્રાંતમાં આવેલું અમરેલી ગાયકવાડી સંસ્થાન છે. જેતપુર સંસ્થાનના રાજ્યકર્તા અને જસદણના રાજ્યકર્તા બાબર કહેવાય છે.

(૬) સૌરાષ્ટ્ર પ્રગણું.

અસલ નામ—સૌરાષ્ટ્રનું અસલ નામ સૌરાષ્ટ્ર હતું.

મોટાં રાજ્યો—જુનાગઢ, કોટીનાર, બાટવા અને અમરાપુર.

જુનાગઢ શહેર રક્ત “ ગઢ ” એવા નામથી આખા ગુજરાતમાં ઓળખાય છે. એ શહેર અસલના વારામાં પુરાતનપુર-પૂર્વનગર-જીરણદુર્ગ-જીરણગઢ કહેવાતું. એ સંસ્થાનના રાજ્યકર્તા નવાબ કહેવાય છે. એ બાબી કુળના છે. જુનાગઢ શહેરમાં મકર બાગ જેવા લાયક છે. ત્યાંના નવાબ, કાઠીઆવાડના લગભગ સઘળા રાજાઓ પાસેથી ખંડણી લે છે, તે જોર તલખી કહેવાય છે. જુનાગઢની પાસે ગીરનાર નામનો મોટો પર્વત છે. તેના ઉપર ધણાં

જૈન મંદિરો છે. જૈન લોકો ગીરનારને કેટલીકવાર રેવતા-
ચળના નામથી ઓળખે છે. આ પર્વત ઉપર અશોકના લેખ
છે. બીજો મોટો પર્વત દાતારનો છે, તેને મુસલમાનો ધણો
પવિત્ર માને છે આ પ્રગણામાં દક્ષિણે દરિયા કિનારે હિંદુ-
ઓની તીર્થની જગા છે. તેને સોમનાથ પાટણ-પ્રભાસ
પાટણ-દેવપાટણ કે વેરાવળ પાટણ કહે છે. ત્યાં પ્રખ્યાત
સોમનાથ મહાદેવનું દેવાલય છે. એ શહેરને સોમપુર પણ
કહે છે. અને એ ઉપરથી સોમપુરા બ્રાહ્મણ કે સોમપુરા
કડીઆ કહેવાય છે.

(૭) બર્ડો પ્રગણું.

નામ પડવાનું કારણ—આ પ્રાંતમાં બર્ડો નામનો પર્વત
આવેલો હોવાથી પ્રગણાનું નામ બર્ડો પડ્યું છે.

મોટું રાજ્ય—પોરબંદર.

પોરબંદરના રાજ્યકર્તા રાણા કહેવાય છે, એમનું રાજ્ય
પહેલા વર્ગનું છે. પોરબંદરનું બીજું નામ સુદામાપુરી છે.

(૮) હાલાર પ્રગણું.

નામ પડવાનું કારણ—હાલોજી નામના જડેજ રજપૂત
ઉપરથી આ પ્રગણાનું નામ હાલાર પડ્યું છે.

મોટાં રાજ્યો—નવાનગર, ગોંડળ, રાજકોટ, મોળ,
અને ધ્રાફા.

નવાનગરનું બીજું નામ જામનગર છે. એ સંસ્થાનના
રાજ્યકર્તા જામ કહેવાય છે. જામનગર, કાઠિઆવાડમાં સું-
દરમાં સુંદર શહેર છે. ત્યાં સોનેરી ભરતકામ, કંકુ અને
અત્તર વખણાય છે. ગોંડળના રાજ્યકર્તા ઠાકોર કહેવાય છે.
ગોંડળ શહેર કિલ્લાવાળું છે. અને તે ગોંડળી નદીના કિનારા
ઉપર આવેલું છે. તેમાં ગરાસીઆ સ્કુલ છે. રાજકોટના
રાજ્યકર્તા ઠાકોર કહેવાય છે. રાજકોટ કિલ્લાવાળું શહેર છે.

તેમાં ઠાકોરનો દરબાર ગઢ છે. શહેરની પાસે આજી નદી છે. નદીની સામી બાજુએ પરાં બંધાયાં છે. ત્યાં ડેરી અને પેડોક છે. પેડોકની નજીક લાવપુરી ઇરીગેશન ટંક બંધાવેલું છે. તેનું પાણી ગામની જરૂરીયાત પુરી પાડવા ઉપરાંત ખેતરોમાં લેવામાં આવે છે. રાજકોટની છાવણી કાદિઆવાડના ગવર્નરના એજન્ટનું મુખ્ય મથક છે. તેમાં અમલદારોના બંગલા. રાજકુમાર કોલેજ, હાઇસ્કૂલ, ટ્રેનિંગ કોલેજ, લેંગ લાયબ્રેરી, વિક્ટોરિઆ જ્યુબીલી મ્યુઝિયમ અને લસ્કર માટેની બરાખો છે. છાવણીની નજીક આજી નદી ઉપર કૈસરે હિંદ નામનો મોટો પૂલ છે, તેના ઉપર થઇ રાજકોટ શહેરમાં જવાય છે. ઘ્રોળ સંસ્થાનની અંદર દરિયા કિનારે બાલાહડી નામનું ગામ છે. ત્યાં ઘણા યુરોપિયનો ઉનાળામાં હવા ખાવા જાય છે.

(૯) મચ્છુકાંઠા પ્રગણું.

નામ પડવાનું કારણ—આ પ્રગણામાં મચ્છુ નદી આવેલી હોવાથી પ્રગણાનું નામ મચ્છુકાંઠા પડ્યું છે.

મોટાં રાજ્યો—મોરબી અને માળીઆ.

મોરબીના રાજ્યકર્તા ઠાકોર કહેવાય છે. તેમનું રાજ્ય પહેલા વર્ગનું છે. રાજ્યધાનીનું શહેર મોરબીની ટેકરી ઉપર સ્થપાયેલું હોવાથી તેનું નામ મોરબી પડ્યું છે, અગાઉ તે મોરઠવજપૂરી કહેવાતું, તેમાં ઠાકોર સાહેબનો મહેલ, બાગ અને ઝોળા પૂલ જોવા લાયક છે. ઠાકોર સાહેબે પોતાના ખર્ચે વઢવાણ કાંપથી મોરબી સુધી રેલવે અને સ્ટેશનથી શહેર સુધી ખેસાર માટે ટ્રામવે કરી છે. માળીઆના રાજ્યકર્તા ઠાકોર કહેવાય છે. ત્યાં મીઆણા લોકોની વસ્તી વધારે છે. તેઓ બહુ તોફાની છે.

નવીન ધોરણ પ્રમાણેની

અમદાવાદ શહેરની ભૂગોળ.

કિંમત ત્રણ આના.

૧ થી

ગુજરાત પ્રાંતની ભૂગોળ

કિંમત ત્રણ આના.

મળવાના કાણા.

કનેયાલાલ મોનીલાલ મુનશી.

રાયપુર-પરબરીના પોળ.

જીવનશાસ્ત્ર મોનીલાલ મુનશી.
પ્રકાશક અમદાવાદની ખાડી.

તમામ બજારીતા બુકસેલરો

ને ત્યાંથી મળશે.

